AMERIKANSKI SLOVENEC

Katoliški list za slovenske delavce v Ameriki in glasilo Družbe sv. Družine.

ŠTEVILKA 56. JOLIET, ILLINOIS, 11. JUNIJA 1915 LETNIK XXIV.

Rt. Rev. J. F. Buh 10. dec. 15

Avstrijci zmagoviti v Galiciji in v prvi bitki z Italijani.

Avstro-nemške čete zavzele Stanislawow in zajemajo Ruse ob straneh na jugovzhodnem Gališkem. Mnogo ruskih ujetnikov. Italijani odbiti na Goriškem, kakor poroča Dunaj.

Na zapadnem bojišču napredujejo Francozi. Boji ob Dardanelah.

Dunaj, čez London, 7. jun. — Avstrijsko uradno naznanilo o vojskovanju proti Italijanom se glasi:

"Na južnem bojnem torišču so bile naše obmejne čete uspešne v več manjših spopadih. Kakor je videti, pritiskajo Italijani z močnimi odelki naprej proti Soči."

Avstrijski odpor vedno močnejši.

Pariz, 7. jun. — Italijanske čete baje pritiskajo naprej in so prekoračile Sočo v velikih številih. Prodiranje je splošno od Kobarida južno do Tržaškega zaliva, štirideset milj daleč. O hudih bojih nič ne poročajo, ali pričakovati je resnega spopada v kratkem.

Avstrijski vojni urad potrjuje naznanjeno prodiranje na tej fronti, ko pravi, da italijanske čete na videz pritiskajo naprej v velikih številih proti [illegible]. Dunaj pa ne omenja, kak odpor nudijo avstrijske čete.

Brzojavke iz Vidma pravijo, da se avstrijske čete naglo pomnožujejo in da zadevajo prodirajoče italijanske kolone ob trdovratnejši odpor z vsako stopnjo naprej.

Italijani se zbirajo tajno.

Očividno je, da italijanska vojaška oblastva krijejo kretanje čet na tej fronti s toliko tajnostjo, kakor je mogoče. Znano pa je, da so velika števila italijanskih čet zbrana ob cestah iz Kormina, Palmanove in Červinjana.

Največji avstrijski oddelki so zdaj videti zbrani pri Gradiški, ki je na vzhodnem bregu Soče, kakih petnajst milj od Tržaškega zaliva. Poročila pravijo, da je bilo hudo bojevanje v tem okraju in soseščini.

Brzojavka iz Benetek pravi, da so italijanska vojaška oblastva izdala naročila ladjam in zrakoplovom, naj ne poškodujejo slavnega rimljanskega amfiteatra (okroglega gledališča) v Pulju, avstrijskem pomorskem opirališču na vzhodni strani Jadranskega morja. To naročilo je bilo izdano vkljub trditvi po Italijanih, da rabijo Avstrijci ta amfiteater v vojaške svrhe.

Bolgarija se pripravlja.

Rim, 7. jun. — Bolgarski konzuli na Turškem opominjajo svoje rojake, naj se vrnejo domov, in splošen odhod Bolgarov iz Carigrada se je že začel. Mnogi Grki tudi odhajajo v strahu, da Grško napove vojno, če kralj Konstantin umre.

Srbi navalili na Albanijo.

Rim, 7. jun. — Srbske čete so navalile na osrednjo Albanijo ter zavzele več vasi v krajini dolenje Dibre.

Štirje srbski bataljoni so zavzeli okrožje Hissi in Suma. Okrog dolenje Dibre so Srbi zasedli vasi Stereva in Golobardo brez odpora.

Kakor mislijo tukaj, nastopajo Srbi v porazumu z italijanskimi četami, ki so se izkrcale v Albaniji pred začetkom avstro-italijanske vojne, in prodirajo, da pridejo v zvezo z italijanskimi četami. Zasedba albanskih krajev pomeni tudi povračilo za albanski vpad v srbsko ozemlje pred več meseci.

Zračni napad na Benetke.

Dunaj, 8. jun. (Čez London.) — Sledeče uradno naznanilo je bilo izdano nocoj:

"Brzojavka od našega pomorskega poveljstva naznanja, da je pomorski zrakoplov "L-47" pod vodstvom poročnika Bonfelda in opazovanjem pomorskega kadeta von Strobela davi uspešno bombardoval Benetke in spuščal bombe na zrakoplovsko lopo pri Muranu, dve milji severovzhodno od Benetek, in tudi na sovražen torpedni rušivec.

Laška zrakoplovnica razdejana.

"Italijanska zrakoplovnica "Citta di Ferrara" je bila davi na povratu iz Reke napadena, zažgana in razdejana po našem pomorskem zrakoplovu "L-48" pod vodstvom poročnika Glasinga in opazovanjem pomorskega kadeta von Fritscha. Dva častnika in pet mož posadke je bilo ujetih.

Vojskovanje na suhem.

Glede vojskovanja na suhem pravi vojni urad:

"V italijanskem obmorskem okrožju sovražnik očividno pripravlja splošen napad proti našim postojankam ob reki Soči. V svojih dosedanjih posamnih napadih blizu Gradiške in Gradeža je bil odbit s težkimi izgubami.

"V okrožjih koroške in tirolske meje so Italijani nadalje streljali s topovi brez uspeha. Neki alpinski (planinski) oddelek, ki je zavzel Montepiano, južno od Landia, so pregnale naše čete. Okrog Ale so plenili Garibaldinci.'

Ljuti boji ob Soči.

Dunaj, 9. jun. — Da je ljuto bojevanje ob Soči, potrjuje avstrijsko uradno naznanilo, ki pravi:

"Prvi veliki napad po sovražniku z eno divizijo pehote proti mostnemu braniku pri Gorici je bil odbit s težkimi izgubami za Italijane. Italijani so se umikali pod našim topnpiškim streljanjem in so bili primorani, opustiti več topov.

"Isto se je dogodilo v slučaju sovražnih poskusov, napasti blizu Gradiške in Tržiča.

"Boji se vrše ob koroški meji vzhodno od Plockenskega prelaza, in topovi grme v okrožjih ob naših utrdbah na koroško-tirolski meji."

Skoz uradna očala.

Rim, 9. jun. — O bombardovanju Benetek po neki avstrijski zrakoplovnici objavlja italijanski vojni urad sledeče:

"Sovražen zrakoplov je davi plul čez Benetke in spuščal bombe, ki so na nekaterih zasebnih hišah napravile neznatno škodo. Drobci ene bombe so ranili neko žensko na roki in neko deklico na glavi, dočim je bila ena oseba usmrčena."

Rim, 9. jun. — Neka italijanska zrakoplovnica je včeraj podjela napad na ogrsko luko Reko, se užgala in bila razdejana. Posadka se je rešila in je bila ujeta.

V Galiciji.

Dunaj, 7. jun. (Čez London.) — Generalni štab je danes naznanil:

"V Galiciji so imele čete nemških zaveznikov severno od Mosciske zaznamovati znatnih napredkov.

"Armada Linsingenova je z naskokom vzela mostni branik Zurawno, prekoračila Dniester in se ustanovila na severnem bregu.

"V bojih okrog Przemysla je bilo izza dne 1. junija nad 30,000 mož ujetih."

Prodiranje proti vzhodu.

London, 7. jun. — Avstro-nemške čete, ki so prisilile Przemysl k predaji, si izbojevajo pot proti vzhodu vkljuo ruskim pomožnim krdelom, pognanim proti njim.

Po nemških avstrijskih uradnih naznanilih so na neki jugovzhodni točki komaj več nego šestdeset milj od ruske meje.

Čete, ki so prodrle skozi Stryj, so šle dalje vzhodno, da so zdaj trideset milj onostran tega mesta in enako razdaljo onostran Lvova, ki ga pričakujejo zavzeti vsak trenotek.

Obkrožajo Lvov.

Dalje severno so osemnajst milj vzhodno od Przemysla. In tako sedaj obkrožajo Lvov, kakor so obkrožale Przemysl.

Nemci tudi napadajo v baltiških pokrajinah. Njihovo uradno naznanilo omenja prekoračenje reke Vindave jugovzhodno od Libave.

Petrograjska brzojavka, prejeta nocoj v Londonu, pravi:

"Brzojavke iz Rige poročajo nemška kretanja severno, severovzhodno in vzhodno od Libave. Vojaška oblastva pričakujejo ljutega boja pri Mostjisku, kjer se mislijo Rusi odločno postaviti."

Nemško vojno poročilo.

Nemško uradno naznanilo, ki se ujema z dunajskim glede vojskovanja v soseščini Przemysla, pravi:

"Med bitkami pri Przemyslu je bilo ujetih 33,805 mož.

"Vzhodno od Przemysla so čete nemških zaveznikov nadaljevale svoje zmagovito bojevanje. Pognale so sovražnika nazaj proti Wysznji severovzhodno od Mosciske.

"Del armade pod generalom von Linsinger[illegible] je prekoračil Dniester pri Zuraw[illegible] in vzel grič severno od vzhodnega [illegible]ga z naskokom.

"Dalje [illegible] je zasledovanje dospelo do linije [illegible]-Kalusz-Tomaszowce. Število ujetnikov je naraslo na več nego 13,000."

7,000 ujetnikov v Przemyslu.

Berlin, čez London, 7. jun. — Posebne brzojavke iz avstrijskega vojnega glavnega stana podajejo nekaj podrobnosti o zavzetju Przemysla po Avstro-Nemcih, ki dosedaj niso bile objavljene.

Nemška zaveznika sta ujela 7,000 Rusov ter zaplenila 31 topov in 30 strojnih pušk, ko sta zavzela trdnjavo. Ruski posadki je bilo zaukazano, braniti Przemysl do zadnjega moža, ali premagani so bili po strašnem topniškem streljanju Nemcev in Avstrijcev.

Nadaljnjih 6,200 ujetnikov.

Dunaj, 8. jun. (Čez London.) — Generalni štab je danes naznanil:

"V krajini Pruta in Dniestra sta nemška zaveznika včeraj šla dalje ob liniji Lanczyn-Nadworna-Kalusz. Rusi so bili odbiti nazaj proti Stanislawowu in Haliczu. Nadalje so bili zaznamovati napredki na desnem bregu Dniestra vzhodno in severno od Zurawna, kjer je bilo ujetih nad 6,200 mož. Sicer je položaj ostal neizpremenjen."

Rumunija in Bolgarija nevtralni.

Kolonija (Koeln), 8. jun. — O stališču Rumunije nasproti zaveznikom brzojavljajo listu "Koelnische Zeitung" iz Berlina sledeče:

"Politično obzorje nad Balkanom se je nekoliko zjasnilo. Rumunija je ponudbo trojnega porazuma odklonila kot nezadovoljivo.

"Bolgariji so tudi nudili zavezniki obljube. Ali so bile kratkomalo zavrnjene, ni znano. Vendar obstaja med Bolgarijo in Rumunijo pogodba, vsled katere se tudi Bolgarija ne bo dala pregovoriti brez porazuma z Rumunijo.

"Ta domneva je tembolj upravičena, ker bi Bolgarija na vsak način zahtevala takojšnjo izročitev macedonskega ozemlja, odvzetega ji po Srbiji. Tripelententa pa tega ni ponudila.

Ruska linija pod Lvovom predrta.

London, 8. jun. — Ogromna avstro-nemška armada je predrla rusko linijo jugovzhodno od Lvova ob reki Dniester in odrezala ruske čete v Bukovini od njihovega opirališča v Lvovu.

V tej novi zmagi, ki stavi Ruse v nevaren položaj, so Avstro-Nemci ujeli 4,300 mož in zaplenili štiri topove.

Nemci so zasedli železnico Stanislawow-Lvov in zasledujejo Ruse, ki se umikajo proti Lvovu.

Pred veliko bitko.

Poleg te zmage na jugovzhodnem bojišču rusko-nemške linije prodirata nemška zaveznika severno od Lvova in zajemanje gališkega glavnega mesta je skoro dovršeno. General von Linsingen je dospel v Lubaczow, petinštirideset milj severovzhodno od Przemysla.

Da nameravajo Rusi nuditi hraber odpor v Lvovu v svrho, da obdrže začetkom vojne tako drago pridobljeno mesto, je mnenje v tukajšnjih vojaških krogih.

Stanislawow zavzet.

Dunaj, 9. jun. — Avstrijsko vojno uradno naznanilo pravi:

"Južno od Dniestra so Rusi zopet izgubili na terenu. Po mnogih zmagovitih spopadih sta nemška zaveznika včeraj dospela severno od Kolomeje do linije Kulaczkowce-Korzow in zasedla višine pri Otyniji.

"Zvečer sta zavzela Stanislawow, ki leži 75 milj jugovzhodno od Lvova, in dalje napredovala proti Haliczu. Tega dne je bilo ujetih 5,570 mož.

"Nič važnega se ni pripetilo ob ostali fronti na Poljskem in Gališkem."

Z zapadnega bojišča.

Pariz, 9. jun. — Sledeče uradno naznanilo je bilo izdano po vojnem uradu nocoj:

"Topniški boji so se nadaljevali v predelu severno od Arrasa. Zavzeli smo hiše v Neuville St. Vaastu, ki so bile še v posesti sovražnika. V "labirintu" napredujemo."

Angleške izgube.

London, 9. jun. — Prvi minister Asquith je danes v zbornici prostakov naznanil, da je bilo skupno število britanskih izgub od začetka vojne do dne 31. maja 258,069 mož na usmrčenih, ranjenih in ujetih. V to število niso vštete pomorske izgube.

Nemški podmorski čoln uničen.

London, 9. jun. — Tajnik admiralstva Balfour je danes naznanil, da je bil neki nemški podmorski čoln pogreznjen. Posadka, obstoječa iz 6 častnikov in 21 mož, je bila ujeta. Balfour je dostavil, da se bo z ujetniki podmorskih čolnov ravnalo ravno tako, kakor z ostalimi vojnimi ujetniki.

Turki izgubili dve ladji.

London, 9. jun. — Turška topničarka "Marmaris" je bila pogreznjena in turška prevozna ladja "Mosul" zaplenjena, kakor nocoj uradno naznanja britanska vlada. To se je zgodilo v okrožju Perzijskega zaliva. Topničarka je imela na krovu 66 mož.

VSE KAŽE, DA JE AMERIŠKO VOJNO BRODOVJE PRIPRAVLJENO ZA VSAK SLUČAJ.

Na teh slikah, izdelanih po fotografijah, posnetih med nedavno pregledbo atlantskega vojnega brodovja v New Yorku, je videti del opreme na super-dreadnoughtu "Wyoming", praporni ladji admirala Fletcherja. Na zgornji sliki je videti mornar, zaposlen pri napravi za merjenje strelne razdalje na stolpu bojne ladje, da določi streljaj velikih topov. Na spodnji sliki sta videti mornarja na dvanajst palcev debelih topovih bojne ladje "Wyoming".

Državni tajnik Bryan odstopil.

Noče podpirati predsednika Wilsona v njegovi neodjenljivi politiki proti Nemčiji.

LANSING, ZAČASNI TAJNIK.

Bryan hoče sedaj kot zasebnik delovati za mir z Nemčijo.

Washington, D. C., 8. jun. — Državni tajnik Bryan se je danes odpovedal svoji službi. Predsednik je ostavko sprejel.

Prošnja državnega tajnika za odstop se glasi takole:

"Moj ljubi g. predsednik! — Z iskrenim obžalovanjem sem prišel do zaključka, odstopiti iz urada, ki ste mi njegovo vodstvo poverili začetkom Vaše uprave.

"Vašemu čutu dolžnosti zvesti in napoteni po najplemenitejših razlogih, ste za odposlatev na nemško vlado pripravili noto, ki ne morem biti ž njo zadovoljen, ne da bi prekršil to, kar smatram za svojo obveznost nasproti moji deželi. Vprašanje, za koje se gre, je tako važno, da bi ne biló pošteno ostati član vlade niti nasproti Vam, niti nasproti tisti stvari, ki je najdražja mojemu srcu, namreč odvrnitev vojne.

Omenja zadnjo izbego.

"Zatorej spoštljivo podajam mojo ostavko, ki ima zadobiti veljavo v trenotku odposlanja note, če rajši ne določite prigodnjejšega časa. Z enako željo prešinjena, mirnim potom rešiti vprašanje, ki je nastalo iz uporabe podmorskih čolnov proti trgovinskim parnikom, se nahajava v nespravljivem nasprotju glede načina, kako doseči ta cilj.

"Vaša dolžnost je, uradno govoriti za narod. Vkljub temu smatram za mojo dolžnost, pospeševati dosego cilja. [illegible] Vi, kot zaseben državljan s sredstvi, o katerih Vi mislite, da jih ne smete uporabiti.

Želi Wilsonu uspeha.

"Razvezujoč zaupne in prijetne odnošaje, ki so obstajali med nama v zadnjih dveh letih, si dovoljujem izraziti globoko zadovoljstvo nad tem, da sem smel skupaj z Vami reševati važna dela, ki so prihajala pred državni urad, in Vas zahvaliti za prijaznost, ki mi jo ste izkazovali.

"S prisrčnimi željami za Vaše osebno blagostanje in za uspeh Vaše uprave ostajam, moj ljubi g. predsednik, Vaš zelo vdani—(Podp.) W. J. Bryan. —Washington, 8. junija 1915."

Predsednikov odgovor.

Predsednik je odgovoril na prošnjo državnega tajnika za odstop takole:

"Moj ljubi g. Bryan! — Vašo ostavko sprejmem samo zato, ker zahtevate njeno sprejetje; in sprejemam jo z mnogo več nego globokim obžalovanjem, s čutom osebne žalosti. Dve leti najine tesne delovne vkupnosti sta mi bili prava radost.

"Najini mnenji sta se dosedaj ujemali v skoro vsaki stvari uradnih dolžnosti in javne politike. Vaša podpora dela in smotrov uprave je bila velikodušna in zvesta nad vsako hvalo. Vaša gorečnost, izkoristiti vsako veliko priložnost za službo, je bila zgled nam ostalim. Zaslužili ste si naše vdano občudovanje in prijateljstvo. Celo danes naju loči ne cilj, ki teživa za njim, nego samo način, kako ga hočeva doseči.

"Iz teh razlogov vzbuja Vaš odstop iz službe državnega tajnika v meni mnogo bridkejše čute, nego samo obžalovanje. Iskreno obžalujem Vaš sklep. Najina cilja sta enaka in morala bi ju skupaj zasledovati. Vaši želji ustrezam samo zato, ker moram, in Vam ob ločitvi želim božjega blagoslova. Delati hočeva nadalje za enako stvar, čeprav ne moreva delati na enak način.

"Z iskreno vdanostjo Vaš zvesti — (Podp.) Woodrow Wilson."

Robert Lansing, naslednik Bryanov.

Washington, D. C., 9. jun. — Predsednik Wilson je brzojavil svojo neodjenljivo drugo noto Nemčiji danes dopoldne in potem začel pripravljati noto Veliki Britaniji, zahtevajoč, da preneha nezakonita blokada (zaprtija) ameriške trgovine z nevtralnimi evropskimi lukami.

Robert Lansing, svetovavec državnega urada, ki je bil imenovan začasnim državnim tajnikom po predsedniku danes dopoludne, da nasleduje W. J. Bryana, je podpisal noto, in uro pozneje je bila brzojavljena v Berlin.

25 do 26 milijonov pod orožjem.

V ogrskem državnem zboru je domobranski minister Hazai opisoval spremembo v vojskovanju, ki je nastala vsled splošne vojne obveznosti. Vojskujoče države so po njegovem računu postavile dosedaj, seveda ne naenkrat, ampak tekom vojske, 25 do 26 milijonov vojakov na bojišče. Obenem se je po njegovem mnenju vojskovalo šest do sedem milijonov vojakov. O spopadu tako velikanskih množic ne ve poročati svetovna zgodovina. Bojna črta znaša proti Francozom in Angležem 850 km. proti Rusom in Srbom 1500 km. Tudi glede silovitosti in glede dolgotrajnosti posameznih borb ni najti v prejšnjih časih primere. Nahajajo se vojaki, ki so se že dosedaj udeležili več kot sto bitk. Izgube znašajo mnogo več kot nekdaj, namreč 10 do 15 odstotkov.

MAL POŠLJIMO DAR SVOJIM DRAGIM NA ALTAR.

Pošiljamo denar v staro domovino: na Kranjsko, Štajersko, Primorsko, Hrvatsko, Koroško in vse druge Avstro-Ogrske dežele, ter na vse druge kraje in sicer popolnoma zanesljivo, točno in po pravi dnevni ceni.

V stari domovini izplača denar c. k. pošta.

Pošljemo denar tudi stalno naseljenim vojakom.

Najnižje cene:

10	kron pošljemo za	$ 1.70
25	" " "	4.15
50	" " "	8.20
100	" " "	16.30
500	" " "	81.00
1000	" " "	160.75

Pri teh cenah je poštnina že vračunana.

Denar nam pošljite po Vaši najbližnji pošti; obenem priložite "Money Order-ju" še svoj natančen naslov, istotako natančen naslov one osebe, kateri se naj denar izplača na pošti v stari domovini.

Pošiljatve in pisma naslovite na:

AMERIKANSKI SLOVENEC,
Joliet, Illinois.

Vse naše poslovanje je jamčeno.

IZ SLOVENSKIH NASELBIN.

Joliet, Ill., 9. jun. — Jolietske šole se menda več ne odpro v tem šolskem letu. Zaprte so izza dne 1. junija po odredbi državnega zdravstvenega oblastva zaradi škrlatice, ki razsaja med otroci že nekaj tednov, kakor smo poročali. In zaprte imajo ostati, dokler se nevarna bolezen ne zatre. Upanja pa še ni, da se to zgodi v kratkem. Kajti vsak dan zasledijo nekaj novih slučajev škrlatice, in preteklo bo prejkone še nekaj tednov, da bo epidemija zatrta. Potemtakem bo moral slovesni zaključek šolskega leta, ki se navadno izvrši v drugi polovici tega mesęca, letos bržčas izostati. Prizadeta pri tem je tudi naša župnijska šola sv. Jožefa. Dečki in deklice zadnjih šolskih letnikov so se že pridno pripravljali za prejem slovesnega prvega sv. obhajila in za šolsko veselico, ki se je imelo ž njo zaključiti šolsko leto, pa je prišla vmes ta nesrečna škrlatica in vse priprave so se morale prekiniti, kajti otroci se ne smejo zbirati v javnih prostorih.

— O novi maši č. g. Johna Plaznika, ki je bila predzadnjo nedeljo v slovenski cerkvi sv. Roka v La Sallu, Ill., smo prejeli žal samo kratek dopis iz Danvilla, objavljen v tej št. A. S. Č. g. novomašniku, ki je eden najpridnejših naših sotrudnikov in nam ostane zvest, kakor upamo, prav iskreno čestitamo, da je srečno dosegel cilj svojih študij, ter mu želimo kar največ uspeha pri svetem delu v vinogradu Gospodovem. Ad multos annos!

— Priden deček umrl. G. Frank Horwat, slovenski grocerist, 1226 Cora street, žaluje nad izgubo svojega ljubega sina Franka, še ne 14 let starega pridnega učenca naše župnijske šole, ki je po kratki bolezni izdihnil svojo nedolžno dušico v nedeljo zarana in bil včeraj (torek) dopoludne pokopan. Pokojni Frank je bil ljubljenec in up svojih staršev. Pred tremi tedni se je bil prehladil pri neki igri, in kmalu potem je nevarno zbolel, a nihče ni mislil, da podleže bolezni. Letos je imel prvikrat slovesno pristopiti k mizi Gospodovi, ali božja volja je bila, da se je prej preselil v nebeški raj. Poleg staršev žalujejo za njim tri starejše in tri mlajše sestre in en bratec ter drugi sorodniki. Mnogoštevilna udeležba na včerajšnjem pogrebu je staršem pokazala splošno sočutje ž njimi, ki jim bodi izraženo tudi na tem mestu. Pokojni Frank, ki za njim žalujejo tudi vsi njegovi tovariši in naši šolski otroci, pa uživaj v rajskih višavah večno veselje!

— Poroka. V hiši dobro znanega slovenskega saloonarja g. Johna Jermana, 1112 N. Chicago st., je bilo včeraj imenitno gostovanje povodom poroke domače hčere. Včeraj sta bila namreč v naši cerkvi poročena gdč. Jennie Jerman in g. John Gregorič. K poroki je prišel tudi g. Joseph Jerman iz daljne South Omahe, Neb., kjer prav uspešno saloonari že dokaj let, odkar je zapustil Joliet. Novoporočencema kličemo: Bilo srečno!

—Zahvala. Dekliška Marijina Družba v Jolietu se tem potom zahvaljuje slovenskim listom, ki so drage volje objavili njen "Razpis častne nagrade za igro iz našega življenja v Ameriki", in sicer listom: Glasilo K. S. K. J. (Chicago), Glas Naroda (New York) in Sloga (Cleveland). Obenem izraža upanje, da se cenj. rojaki in rojakinje, ki čutijo v sebi pisateljsko moč, odzovejo razpisu v kar največjem številu. Poskusite napisati igro! Morebiti se Vam poskus posreči, in posreči celo tako, da dobite nagrado! Brez poskusa še ni uspelo nobeno delo. Na našem dramatičnem polju je še sama ledina. Kdor začne prvi orati in sejati, bo tudi žel prvi. In žel bo med drugim tudi zahvalo vsega slovenskega naroda. Torej na delo!

— G. Frank M. Delatch iz Dulutha, Minn., član slovenske tiskovne družbe, ki izdaja Narodni Vestnik, je prišel snoči na obisk v Joliet in si je danes med drugim ogledal tudi tiskarno Am. Sl.

— S tlakovanjem North Chicago streeta začno v kratkem, kakor čujemo.

— Veliko železniško nesrečo je preprečila hladnokrvnost in razsodnost strojevodnika na vlaku "Alton Hummer", ki se je v njem vozilo nad sto državnih uradnikov in članov zakonodajstva in drugih potnikov, ko je hlapon z dvema vagonoma skočil iz tira v Willow Springsu v ponedeljek zvečer.

— Vreme je spet mrzlo, ko je bilo v nedeljo že nad 90 stopinj toplote.

— Smrt muham! Nikarte pozabiti tega bojnega gesla.

Danville, Ill., 7. jun. — Cenjeno uredništvo A. S.! Prosim, da mi natisnite nekoliko vrstic v predale lista.

Najprvo moram omeniti, da sem bil zadnjega majnika v LaSalle, Ill., na novi maši mojega bratranca Rev. John Plaznika. Te slavnosti se je udeležilo mnogo ljudstva, vsa društva i. t. d. Najbolj se zahvaljujem Rev. Franc Šalovenu, župniku sv. Roka, za njegov trud; gospod se je mnogo trudil in je tudi vse v najlepšem redu izvršil. Navzoči so bili tudi sledeči gg.: Rev. A. Venceslav Šolar, St. Beda College, Peru, Ill.; potem Rev. Anton Sojar, župnik sv. Štefana iz Chicage, kateri je tudi imel krasno pridigo. Nadalje gospoda Rev. John Plaznika sošolci: Edward Brogger, ceremonijar; Aloysius M. Schorn, turiferar; Francis Sheridan. Izmed bogoslovcev sta bila navzoča gg. T. Wujek in Mat. A. Mali iz St. Francisa, Wis. Med gosti so bili: Župan lasallski, Dr. Orr in Dr. Farney iz Jolieta, M. Butala, Mihael Mali, gg. Grčar in Rakar in organist Geo. Malovrh. Kar je bilo pa lasallskih gostov, mi pa ni mogoče osebno opisati. Še to moram omeniti, da je bila gospodična Magdalena Plevel iz Chicage navzoča, njen dar ne bode pozabljen. Posebno se imam pa zahvaliti gg. Adolfu Šebat, Jožefu Furlan in gospej Furlan. Prav lepo se zahvalim tudi vsem tistim, ki ste pomagali ter pripomogli k tej slavnosti. Zdaj pa pozdravljam vse Slovence po širnej Ameriki. Tebi, A. Slovenec, najlepši uspeh.

John Šebat.

Indianapolis, Ind., 7. jun. — Cenjeni g. urednik A. S.! Prosim, da uvrstite ta moj dopis v predale A. S. Posebnih novic nimam poročati. Delavske razmere so še vedno slabe, kakor po drugod. Dela se še zmeraj po malem, toda le stari delavci, pa še tisti ne vsi; novinci ne dobijo dela, torej se nikomur ne svetuje, sem hoditi za delom, se ne da dobiti. A kljub slabemu zaslužku pa vseeno ne zaostajamo na društvenem in ne na cerkvenem gospodarstvu. Naši zavedni katoliški Slovenci se ne dajo gospodariti tistim kričačem, ki vpijejo po nekaterih slovenskih listih, ali pa osebno: "Proč s cerkvijo in duhovniki! teh ni treba." Obžalovati je, da se je tudi v našem mestu dobilo par takih oseb, toda hvala Bogu, da jih je le malo. Še zmeraj imamo več dobrih katoličanov, kot pa tistih kričačev. — Pred par meseci so bili ustanovili tudi pri nas neko podružnico S. L. in se je vpisalo par nepremišljenih možičkov v tisto ligo, ki še danes ne vedo, kakšen pomen da ima liga. Vpili so, da bojo uničili Avstrijo in slovenski narod odrešili. O kričači, kedaj pa vendar pride tisto odrešenje? Morebiti ga bo pa prinesla Clevelandska Amerika s svojimi lažnivimi vojnimi poročili in obrekovanjem Avstrije in njenih podanikov? O kričači, mar mislite, da boste s tem razbili celo Avstro-Ogrsko? Gotovo ste se zmotili. Ravno toliko boste naredili s svojim jezikom pri avstrijski vladi ali pa pri dobrih Slovencih, kakor je napravil ustanovitelj Slovenske Lige v Indianapolisu. Nekaj časa je mešal blato po "štritih" in sklicaval ljudi na shod za ustanovitev podružnice S. L. Kar se je enkrat prebudil iz spanja in je spoznal, da se že vsi ljudje norca delajo iz njega. Hajdi je pobral svoj materijal skupaj, namreč kopita in šila in še šivanko stisnil pod roko, pa "gudbaj" Indianapolis, misleč, rajši bodem v drugem mestu z jajci barantavec, kot pa tukaj predsednik ligašev. In tako je ostala podružnica S. L. brez voditelja. Pa saj bode menda kmalu zaspala cela S. Liga; kakor se čuje, menda ji že jamo kopajo ponekod. — Kaj pa kaj gospod kričač v Glasu Naroda, ki tako vpije čez Avstrijo? Samo Rusi so mogočen narod, ti bojo odrešeniki Slovanov po vašem mnenju, ki so tako dober narod. Vi vpijete samo čez Avstrijo in poveličujete Rusijo. Če je pa res tako dobra vlada za vas, se pa marsikateri Slovenec čudi, zakaj ste vendar prišli v Ameriko pridigovat po časnikih? Mar ne bi bilo boljše, ostati v obljubljeni deželi Rusiji, ki nekaterim lahko mislečim toliko obeta dobrega, a ne stori pa nič, tako kot nasprotniki Avstrije ne boste nič naredili s svojim kričanjem? Vsak dobri avstrijski Slovenec se smeje, če bere tiste brezpotrebne pridige. Tisto pa tako vemo sami, da vsak bo čez svojega sovražnika govoril več ko more, samo da ga spravi na slabo ime. Jaz pisec tega dopisa sem tudi jedel vojaški kruh in sem že tudi nekoliko sveta probiral po nekaterih deželah, pa nisem še nikjer slišal in ne bral dozdaj od vas zložene ruske dobrote. Kaj je pa še Rusija dobrega storila Slovanom, da "nas" tako hitite prodajati Rusiji (seveda, če vam bi bilo mogoče)? Največje dobrote Rusija stori morda takrat, ko za prazen nič pošlje dobre državljane v sibirsko pregnanstvo. Seveda Avstrija kaj takega ne naredi. Avstrija da za prestopek postav le zaporno kazen za nekaj časa, toda se stvar popred preišče, kot se ga kaznuje. Seveda to je v mirnih časih. Sedaj v vojnem času seveda druga pesem poje, tako kot "pridigarji" tukaj drugače pridigovajo, ko so pa v Avstriji. Rad bi še veliko pisal o tem, pa se bojim, da g. urednik ne bi hotel uvrstiti mojega dopisa v predale A. S. Rad bi videl, da bi se še katerikrat oglasil oni dopisnik iz Pittsburga, Pa., ki je bil prišel na površje pred enim mesecem; on zna avstrijskim obrekovalcem vse "glide" potresti, želim, da se še kaj oglasi. Kličem pozdrav vsem čitateljem A. S. Tebi, vrli list, pa obilo naročnikov.

Nov naročnik.

St. Stephen, Minn., 5. jun. — Cenjeno uredništvo: — Danes smo obhajali slovesno praznik sv. Rešnjega Telesa s procesijo po polju. Ob poldeseti uri je bila sv. maša z leviti. Dva častita gg. duhovnika kaplana iz škofije St. Cloudske sta pomagala pri službi božji. Č. g. škof je nosil sv. Rešnje Telo. Kapelice so bile lepo okinčane. Vreme je bilo dosti lepo. — Poročil se bo Jožef Kapus z gdč. Murphy iz Maples.—Pripravljamo se na novo šolo, katero bodo postavili to leto.—Pozdrav cenjenim čitateljem, listu pa obilo uspeha.

John Poglajen.

PIONERJI, SAPERJI IN ŽELEZNIČARJI V VOJSKI.

Vojni poročevalec "Frankfurter Zeitung" piše iż c. in kr. armadnega višjega poveljstva:

Kakor na zahodnem bojišču, je bila tudi tu na vzhodu poverjena pionirjem vloga izredno velike važnosti. Organizacija tehničnih čet se tako v c. in kr. armadi kakor v Rusiji razločuje od nemške v toliko, da obsega c. in kr. armada pionirje in saperje, ruska armada pa pontoniere in saperje. Pionirji, oziroma pontonierji izvajajo v prvi vrsti službo na vodi, grade mostove in ceste. Saperji so pa izurjeni za utrjevanje in za službo v trdnjavah.

Pionirji so se vedno odlikovali. Ko je prodirala prva armada čez močvirja, so le pionirji omogočili operacije. Neštevilno mostov so zgradili v prvih mesecih vojske čez San, Dunajec in čez Wyslocka po načelu, veljavnem tudi na zapadu, naj se zgrade iz pomožnega gradiva; vojna pripręga z mostovi naj se vozi kolikor mogoče sporedno s četami. Mostove so gradili na vzhodu težje kakor na zahodu, ker so manjkali tisti lepi, veliki vlačilni čolni, s katerimi zgrade lahko tam čudovite mostove na ladjah, po katerih lahko vozijo tudi najtežje tovore. Čolni, ki jih tu vporabljajo, so radi mnogih plitvih mest, so ploščati in široki nesposobni, da nosijo težo. Gradili so zato predvsem take mostove, ki jih lahko hitro postavijo. Obnesli so se, dasi je bil temelj mnogokrat neprimeren. Ob Drini in ob Savi so morali pionirji izvesti zelo težavne naloge. Reke so tako prekoračili, da so prepeljali čete v čolnih čez vodo; čete so morale nato kriti zgradbo mostov, ki so jih stavili v sovražnem ognju. Mojstrsko delo so bili tudi številni čez reko Vislo zgrajeni mostovi, ko je prodirala Danklova armada ob obeh straneh Visle. Ko so se pričeli umikati, so morali uničiti vse postavljene mostove tako, da so jih ali razstrelili ali pa sežgali. Posebno pozornost je vzbudilo uničenje sandomierskega mostu, ki so ga podrli v najostrejšem sovražnem ognju, ker so Rusi napeli vse sile, da bi bili dobili ta most nepoškodovan v svoje roke.

Ruski pontonieri splošno delajo prav dobro; Rus je sploh spreten lesni delavec. Mostove grade hitro, njih mostovi so bili trpežni in izdelani lično. Opazilo se je delo ruskih pontonierjev, ko je nadvojvoda Jožef Ferdinand prodiral z juga in so zato Rusi hitro vrgli del proti zahodu prodirajoče armade čez Vislo. Ruski pontonierji so v najkrajšem času zgradili celo vrsto mostov čez Vislo. Razdirati Rusi ne znajo tako dobro kakor graditi. Mostov niso večinoma popolnoma podrli in so jih zato lahko popravili.

V prvi dobi vojske so se odlikovali saperji pred vsem v obrambi Przemysla. Poškodovane utrdbe so vedno takoj ponoči popravili. Vzorno so položili mine ali podkope. Med naskokom na južno zahodno bojno črto so naskakajoče ruske čete prišle na s podkopi podkopano polje. Njih izgube so bile naravnost strašne. V sedanji obliki stoječe (pozicijske) vojske zahtevajo zelo saperje, ki jih razdeljujejo v male oddelke. Grade opirališča in opazovališča, polagajo ovire in vodijo čete, kadar grade in utrjujejo postojanke. Saperjem so izročeni žarometi, ki jih Rusi nimajo, mečejo ročne granate in se ponoči plazijo okoli, da razdirajo sovražne zapreke.

Ruski saperji niso tako delavni. V saperskih bataljonih služijo v prvi vrsti tvorniški delavci; a častniki so večkrat v zadregi, ker so delavci precej revolucionarni tudi kot vojaki. Značilno je tudi, da Rusi za zgradbo jarkov večkrat ne vporabljajo pehote, marveč jih morajo pod vodstvom saperjev kopati kmetje.

Ko je izbruhnila vojska, so izvedli že ločitev železniških čet in so ustanovili samostojne brzojavne čete. C. in kr. železniške čete so izurjene v zgradbi, obratovanjem in v uničenju popolnih, malih in vojnih železnic in znajo izvajati tudi vsa umetna železniška dela. Za vojne železnice vozijo s seboj material v enotah 30 kilometrov. Železniške čete so v tej vojski tako glede na zgradbe kakor tudi v obratu toliko storile, da za to dozdaj še ni podobnega zgleda. Ob pomikanjih v vojski na prostem sem in tja so morale zdaj najtemeljitejše in hitro podirati železniške proge, viadukte in mostove, ko je šlo naprej, so pa morale zopet uničene naprave v najkrajšem času zopet tako obnoviti, da je bilo mogoče voziti po njih. Spretno in hitro so delale železničarske čete. Obnoviti so morale tudi več predorov. Najtežavnejše delo je bilo delo, izvedeno v dolgem predoru pri Miechowu, ki je bil trikrat uničen in ki so ga poizkušali trikrat zopet popraviti. Delo je bilo zato težavno, ker so bile plasti rahle in so se usipavale. Čez mesec dni se je posrečilo, da so mogli zopet voziti skozi predor.

Ne more se odrekati ruskim železniškim četam, da so zelo spretne in da so izborno izvežbane. Preskrbe se v zasedenem ozemlju, da se je zopet lahko po vseh progah vozilo; zgradile so tudi več novih prog, ki so jih priklopile obstoječemu železniškemu omrežju. Na več točkah so zvezale gališke železnice z ruskim železniškim omrežjem.

ŽIVLJENJE V PODMORSKEM ČOLNU.

Dopisnik "New York Heralda" se je pogovarjal s podkapitanom nemškega podmorskega čolna "U-1", Hausenom, ki mu je naslikal življenje v podmorskem čolnu tako-le: Za to službo je treba jeklenih živcev, ki jih nima vsakdo. Kadar pridemo v bližino sovražnika, se pogreznemo. Poprej zapremo vse odprtine, tudi zračno sesalko, v kolikor to pripušča pritisk zraka. Opazujem tlakomer in opazujem. Ko je vse v redu, se pogreznemo. Smrtna tihota zavlada na ladji. Električni stroji delujejo brez ropota. Voda izvrstno prenaša glasove, vsled česar pogostoma slišimo ropotanje vijakov ladje, ki plove mimo nas. Gorki zrak v podmorskem čolnu zadaja po olju in nikakor ni prijeten. Mladi mornarji imajo mnogokrat potrebo spati in spati. Le izredna jakost volje more to željo premagati. Imel sem mornarje, ki prve tri dni sploh ničesar niso zaužili; rajši so spali. Mnenje, da se v podmorskem čolnu ne občuti morske bolezni (bruhanje), je docela napačno. Kadar moramo biti delj časa pod vodo, se vsem tistim, ki imajo službe, zapove, da morajo ostati popolnoma na miru, kajti vsak gibljoj povzroči, da pljuča porabijo več kisika; mi pa moramo s kisikom varčevati. Kisik je za nas tiste vrednosti, kakor v puščavi voda. Tudi ne kuri se nič. Ogenj požira kisik in pa električno silo akumulatorjev. To so predragocene snovi, da bi se tratile v kuhinji. Zadovoljujemo se torej z mrzlimi jedili. Včasih stojim po osem ur na dan ob periskopu, v ozkem kotičku, kjer si še nog ne morem izravnati. Stojim, gledam in opazujem, dokler mi vid ne odreče in m ene začne boleti glava. Ko pride na moje mesto drug opazovalec, se vržem spat. Podmorski čoln pa me prijetno zaziblje. Prej ko plavamo na površino, zapovem za nekaj hipov zopet popolno tihoto, da bi slišali morebiten ropot vijakov v bližini naše ladje.

RAZNOTEROSTI.

Velik škandal v ogrski bolnišnici.

V nyregyhazaeški epidemijski bolnišnici, pet tisoč je tam bolnikov, so odkrili velike nerednosti. Neki nastavljenec, Ernest Fuzika, ki je izstavljal mrtvaške liste, je kradel denar in vrednostne stvari in ni niti vinarja umrlih izročil upravi. Fuzika so zaprli. Zaprli so tudi višjega strojnika Hetesyja, ki je pokradel veliko perila, ki ga je skrival pri nekem Pavlu Sido, ki se je obesil. Tudi pri strežnici Kaczari so našli veliko ukradenega perila. V umazarijo je zapletenih približno 30 oseb.

Proti sovraštvu.

Zapoved ljubezni, temeljni zakon krščanstva, tudi sedaj v vojski ni odpravljen. In če je res, da ljubezen slepi, je še bolj resnično, da slepi sovraštvo, in sicer še bolj in zato je nekrščansko in krivično. Posebno še, če mu ni treba pozvati nobene mere proti posameznikom enega naroda, proti ujetim in izgnanim. Smešno in blazno je, da se besede sovraštva stavijo za vsakdanji pozdrav, da se otroke uči teh besed, da se v mlada srca vcepi sovraštvo kakor ljuliko, ki pohotno poganja, da mesto ljubezni, ki je vendar cvetka blagoslova. Ne smemo prepevati nobenih psalmov preklinjevanja. To ni pošten, odkrit in mogočen boj! — Te lepe in krščanske besede beremo v "Westdeutsche Arbeiterzeitung", glasilu katoliških delavskih društev v zahodni Nemčiji. Tedaj ne več: "Gott strafe..."

Pametna beseda.

V sedanjih vojnih časih, ko podpihujejo nekateri listi kar sistematično sovraštvo, stori človeku kar dobro, če sliši razborito besedo. Tako besedo je zapisal znameniti angleški pisatelj. V pismu na nekega dunajskega prijatelja, ki so je priobčili nekateri listi, poudarja Shaw, da sicer v tej vojni stoji na strani svoje domovine, da pa bo po njegovem upanju po vojni konec vsemu nasprotstvu. Tako-le piše: "V svojem pismu ste rekli, da bo vsak Nemec tako dolgo sovražil Angleško, da bo uničena. Dva dni, preden ste to pismo pisali, pa so nemški in angleški vojaki vznemirili svoje oficirje s tem, da so zapustili strelske jarke in se med seboj pogovarjali, pušili in vprizarjali nogometne tekme. Leto dni po vojni, pojdite Vi v Pariz in potem v London in našli boste tam polno prijateljev, ki bodo z Vami zajtrkovali in obedovali, a če bi se Vam takrat kak dunajski snažilec čevljev ponudil, da z Vami zajtrkuje, bi ga še policiji naznanili."

Žalosten konec 112letne starke.

V Belem di Parta v Braziliji je prebivala 112letna ženica Donna Carola Barboza. Otroci so ji že pomrli, a vnuki in pravnuki so radi poslušali dobro starko, ki je vedela kaj mično pripovedovati o preteklosti. Večkrat je tudi pogostila svoje male poslušalce. Minole dni je spekla pecivo, a pomotoma vzela sladkor, ki je bil namenjen za podgane in z arzenikom zastrupljen. Ko je poskusila pecivo, so se takoj javile posledice zastrupljenja. Tudi zdravniki je niso mogli rešiti. Imela je pa še toliko moči, da je lahko prisostvovala uničenju zastrupljenega peciva.

Maščevanje maroškega sultana.

Po poročilih iz Fesa je bil Rogi Buhamara v sultanovi palači ustreljen. Navzoč je bil ves sultanov harem. Rogi je priimek maroškega upornika Omar Serhumi, ki se je izdajal od oktobra 1902 za starejšega brata maroškega sultana, Muleya Mohameda. V začetku avgusta je bil po vročem boju vjet. Kot smo že poročali, so ga v železni kletki pripeljali v Fes. Sultan je pustil vreči po par dneh Rogija v kletko, kjer so bili zaprti levi. Levi so Rogija grozovito razmesarili, vendar je še živel. Nato je Rogija nek črnec ustrelil v glavo. Pri celem prizoru je bil sultan in ves harem.

Prebavna tonika za stare in slabotne osebe. Tudi zelo primerna za rabo okrevancev.

SEVERA'S BALSAM OF LIFE

(Severov Življenski Balsam). 75c.

Priporoča se zoper zapeko, neprebavo, slabo prebavo, otrpla jetra, žolčnico in ponavljajočo mrzlico.

Ni mogel prebavljati.

"Po rabljenju Severovega Življenskega Balzama dva tedna, sem se počutil veliko boljšega in zdravejšega. Nadlegovan sem bil dolgo časa, ter nisem mogel prebavljati svojih jedil, toda po rabljenju Severovega Življenskega balzama, je neprilika prešla in me pustila v dobrem zdravju. Priporočam ga vsim, ki trpijo vsled želodčnih neprilik."

Dymian Moroz, Box 14, Duffield, Mich.

"ZDRAVJE ZA ZENSKE" je ime naše knjižice, katera je spisana v korist trpečih žensk, opisujoča raznih neprilik v slučaju katerih je izkazal **SEVEROV REGULATOR** svojo vrednost kot tonika in ženskini najboljši prijatelj v njenem trpljenju. Knjižico pošiljamo zastonj na vprašanje. Cena Severovega Regulatorja je $1.00.

Severovi Pripravki so naprodaj v lekarnah. Dobite Severove. Ne vzemite nadomestitev. Ako jih ne morete dobiti, naročijte jih od nas.

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS IOWA

Iz malega raste veliko!

Resničnost tega pregovora je neovrgljiva. Ako želite imeti kaj za starost, začnite hraniti v mladosti. Mi plačamo po

3%—tri od sto—3%

na prihranke. Z vlaganjem lahko takoj začnete in to ali osebno ali pa pismeno. Vse uloge pri nas so absolutno varne. Naša banka je pod nadzorstvom zvezne vlade.

Mi imamo slovenske uradnike.

The Joliet National Bank

JOLIET, ILLINOIS

Kapital in rezervni sklad $400,000.00.

ROBT. T. KELLY, preds.
CHAS. G. PEARCE, kašir

Nova telefonska knjiga se kmalu izda.

In sicer se začne tiskati v par dneh.
Druga se ne izda več mesecev.

Več premembe, dodatki in črtanja se morajo takoj izvršiti.

Chicago Telephone Company
A. H. White, District Manager
Telephone 9903

IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO

— Sibirija na Gorenjskem. Iz Rateč na Gorenjskem z dne 19. apr. pišejo: Ko vlada drugod že lepa pomlad, ko sejejo in sede krompir, leži na našem polju še pol metra debel sneg. Stari ljudje ne pomnijo takega. Po vasi imamo pred hišami še cele skladovnice snega. Kdaj nas misli neki zapustiti ta beli mož, ko se še nikamor ne gane? Treba bi bilo, da bi prišli Sušani, da bi ga pregnali, kakor so volka. Pota so že kopna in solnčni bregovi tudi, a po polju ga je še, kakor bi bili pred pustom.

— Janko Leban. Dne 21. apr. je minilo šestdeset let, kar je bil rojen Janko Leban, sedaj učitelj-voditelj v pokoju v Bukovici nad Škofjo Loko. Literarno je začel delovati leta 1870., torej deluje na književnem polju že polnih 45 let. Mnogobrojni in najrazličnejše vsebine so njegovi slovstveni proizvodi. Pisal je in piše v mladinske, leposlovne in strokovne liste. Izdal je tudi več zbirk svojih proizvodov ("Iskrice"), samostojna dela leposlovne, znanstvene in zgodovinske vsebine ("Čehovin", "Slovstvena zgodovina"), pisal je razne razprave in ocene (v naših listih, "Popotniku", "Novih Akordih") — uspešno je deloval kot pesnik, pedagog in muzik. Na stare dni sameva v gorskem zatišju z edino zavestjo, da je bil marljiv prosvetni delavec vse žive dni.

— Barake za nalezljive bolezni. Če tudi se dosedaj v Ljubljani še niso razširile nalezljive bolezni med civilnim prebivalstvom, se je mestna občina odločila na ljubljanskem polju postaviti nekaj barak za nalezljive bolezni, da je tako pripravljeno za vsak slučaj. V prvi vrsti bodo barake namenjene za osebe, ki so zbolele za pegastim legarjem.

— Iz seznama izgub št. 171. Nadporočnik Košnik Ivan, 3. dom. p., 2. stot., ranjen, Bohinec Franc, 7. lov. bat., 1. stot., Zalog, ujet. Ciglič Anton, 7. lov. bat., nad. stot., Šent Florijan, ujet. Drnovšek Ivan, 7. lov. bat., 4. stot., Zagorje, ujet. Gregoretti Celestin, 7. lov. bat., 2. stot., ujet. Gosjak Ivan, 26. dom. p., 2. stot., Konjice, mrtev. Jug Josip, 7. lov. bat., nad. stot., Kal, ujet. Kaluža Ludovik, 36. dom. p., 5. stot., ranjen. Kantušar Florijan, 26. domobranski p., 8. stot., ranjen. Knafelc Al., 7. lov. bat., 2. stot., Prečna, ujet. Kukler Peter, 26. dom. p., 2. stot., ranjen. Leben Ivan, 26. dom. p., 2. stot., mrtev. Lencel Franc, 7. lov. bat., 2. stot., ranjen. Odlazek Franc, 26. dom. p., 7. stot., Dole, ranjen. Palčar Franc, 26. dom. p., 3. stot., Vrtoje, ranjen. Presker Martin, 26. dom. p., 7. stot., Pišeci, mrtev. Skoberne Franc, 26. dom. p., 5. stot., Celje, ranjen; Smolar Franc, 26. dom. p., 4. stot., ranjen. Stražar Matija, 7. lov. bat., nad. stot., Zlatopolje, ujet. Popotnik Franc, 26. dom. p., 12. stot., mrtev. Veber Ivan, 26. dom. p., 4. stot., mrtev. Verstovšek Josip, 26. dom. p., 7. stot., Pišeci, mrtev. Vivot Franc, 26. dom. p., 8. stot., Sv. Kunigunda, mrtev. Wieser Aleksander, 26. dom. p., 9. stot., Maribor, mrtev.

— Popravki k seznamom izgub. Mogorovič Anton, 7. lov. bat., nad. stot., Pazin, ujet, je bil proglašen za ranjenega. Šubic Ivan, 7. lov. bat., 1. stot., Trata, ranjen in ujet, je bil proglašen za mrtvega.

— Iz ruskega ujetništva poroča na dopisnici Anton Preznik Mariji Vidmar v Črni vasi 33, da je njen sin Fr. Vidmar umrl za pljučnico v mestu Sijzran ob Volgi v Rusiji. Nadalje so na tej dopisnici še sledeči podpisani: Matevž Šurk, Ivan Kavčič, Josip Jankovič, Čeferin Matevž, Jakob Sitar, Fr. Kozlevčar, Franc Pfeifer, Josip Zabukovec, Franc Košmrlj, Simon Pretnik, Gočnik Karel, Brus Leopold, Omahen Ivan, Andrej Vidic in Blaž Ambrožič.

—Črnovojnik utonil v Savi. Bohinjska Bistrica. Tukajšnji črnovojnik, domačin Simon Šilar je po nesreči utonil v Savi. Po skrbi tukajšnjega tako zelo priljubljenega bataljonskega komandanta blagorodnega gospoda stotnika Antona Luckmanna je bil pokopan z vsemi vojaškimi častmi. Pogreba se je udeležila tudi vsa župnija.

— Uporaba kaznjencev za delo ob žetvi. Pravosodno ministrstvo je poslalo predsedstva višjih deželnih sodišč, da smejo poljedelcem na njih prošnjo po možnosti dajati kaznjence na razpolago za dela ob žetvi. Z ozirom na izredne razmere je pravosodno ministrstvo tudi dovolilo, da se smejo v ozira vrednih primerah dati kaznjenci na razpolago edino proti plačilu stroškov, ki jih ima država denarno pri tem. Poljedelci se zaradi priskrbe kaznjencev lahko sami obrnejo do predsedstva višjega deželnega sodišča v Gradcu ali pa na deželno deželno posredovalnico, ki potem dalje potrebno ukrene. V vsakem slučaju se mora natančno navesti, koliko kaznjencev želi poljedelec dobiti, za kaj jih potrebuje in kako jih bode preskrboval. Kaznjenci se bodo oddajali le v skupinah, ne posamezno.

— V ruskem ujetništvu je nadporočnik brzojavnega polka Stanko Širca. Bil je v Przemyslu.

— Odlikovanja. Red železne krone 3. vrste je dobil generalmajor Oton Sertič. Vojaški zaslužni križec 3. vrste z vojno dekoracijo je dobil nadporočnik 47. pp. Maks Perini, pri 7. letalski stotniji. Duhovski zaslužni križec 2. vrste na belo-rdečem traku je dobil vojaški kurat Ernest Terstenjak, vojna bolnica šv. 8-14. Najvišje pohvalno priznanje so dobili: stotnik 87. pp. Karel Reuss, nadporočnik 87. pp. Anton Burga, poročnik 87. pp. Oskar Muenz stotnik 7. pp. Franc Forster in nadporočnik 97. pp. Arnold Enzmann. Srebrno hrabrostno svetinjo 1. vrste so dobili: četovodja Irovec Franc, pri 27. pp., narednik Sterle Anton, četovodje Laginja Franc, Pozman Andrej in Skočir Anton, desetniki Arčon Ciril, Jurjovič Matej, Radetič Josip in Žunja Angelik, poddesetnika Maurič in Pipan Leopold in infanterišta Hammerschmidt Albin in Lavrenčič Karel, vseh dvanajst pri 97. pp.; nadlovec 7. lov. bat. Mohorčič Avgust. Srebrno hrabrostno svetinjo 2. vrste so dobili: Praporščak Kvasnička Franc, kadet Flessner Josip, narednik Golob Martin, računski podčastnik Krempl Josip, četovodje Lesjak Avgust, Leskovšek Jakob, Prelog Ivan, desetniki Krainc Karel, Kruc Ignacij, Kovač Franc in Zemljič Josip, poddesetniki Knez Fr., Hloubec Ivan, Jošt Karel, Koštomaj Franc, Pelc Franc, Satler Franc, Škodnik Josip in Zbil Franc, infanteristi Kokot Jurij, Jevšenak Ernest, Konečnik Ivan, Kreze Martin, Rožar Peter, Sedminek Ivan, Uduč Franc in Baukmann Sebastijan, vseh 27 pri 87. pp.; četovodja Bele Ivan, Kralj Josip, Saksida Josip, desetnika Figel Anton in Kvasna Alojzij, stot. trobentač Schilanz Franc in infanterist Koren Franc, vseh sedem pri 97. pp.; rač. podčastnik Kuharič Aleksander, patruljni vodja Jakolič Franc in lovec Laznik Anton, vsi trije pri 7. lov. bat.; podlovci Decarli Rudolf, Ferjančič Andrej, Kodrič Ivan in Vrbnjak Ludvik, patr. vodje Legisa Anton, Mauerhofer Peter, Žibert Alojzij in Žibret Anton, lovci Češnovar Anton, Jerčan Aleksander, Jevček Peter, Kline Ivan, Markočič Konštantin, Mihalič Anton, Miletič Ivan, Šemerl Franc, Strnad Franc in Vidrih Ivan, stot. trobentač Žitek Andrej in častniški sluga Skaržec Pavel, vseh dvajset pri 20. lov. bat.; nadognjičar 7. p. top. polka Wranz Matija. Bronasto hrabrostno svetinjo so dobili: infanteristi Baučič Josip, Lorenzon Alojzij in Renčelji Karel, vsi trije pri 97. pešpolku.

— Na vojnem polju obolel na koleri, ozdravel in se zopet vrnil na bojišče. Matija Sajovic iz Predoselj, c. kr. lovski bat. št. 7, 11. marštotnija, piše iz Gorice 26. septembra 1914, da gre na bojno polje v Galicijo. Dne 11. novembra 1914 piše iz Galicije, da je bil 14 dni v bolnišnici, od 18. oktobra do 7. novembra, ker je bil zbolel za kolero, a se je kmalu pozdravil. Dne 5. januarja 1915 je došlo pismo, pisano dne 23. decembra 1914 v ruskem ujetništvu. Pečat je bil toliko zamazan, da se ni mogel brati kraj, v katerem je bila karta oddana. Poroča, da je bil v boju lahko ranjen in ujet. Dne 18. marca je došlo pismo z razločno pisavo in poštnim pečatom Kovrov v vladimirski guberniji, pisano dne 24. februarja 1915, ruski datum na pečatu 13. febr. 1915. Matija Sajovic iz Predoselj pri Kranju, pri 7. c. kr. lovskem bat., 1. stotnija, se že od 23. decembra 1914 nahaja v ruskem ujetništvu v mestu Kovrov, vladimirska gubernija.

— Odlikovan je bil s srebrno hrabrostno svetinjo zobotehnik, sedaj četovodja pri 20. lovskem bataljonu g. Ferdo Palovec.

— Iz ruskega ujetništva so se oglasili: Albin Mesec, ki piše, da se nahaja v mestu Bobrov. Rečeno mesto leži jugovzhodno od Voroneža v voroneški guberniji. — Franc Jošt, ki je služil pri 27. domobranskem pešpolku, se nahaja sedaj, kakor je te dni sporočil, v Tomsku v Sibiriji. Tomsk je večje mesto, ležeče na sibirski železnici na reki Tom. Vse poizvedovanje za Francetom Joštom je bilo brez uspeha. Tudi Rdeči križ na Dunaju, kamor so se bili njegovi ljudje obrnili, ni vedel o njem ničesar sporočiti. Pa česar jim ni mogel nihče povedati, jim je povedalo Francetovo pismo, katerega so se nad vse razveselili. — Anton Hribar, ki je služil tudi pri 27. domobranskem pešpolku, se pa nahaja — kakor je pisal — v mestu Kostromi, ki leži v kostromski guberniji, severovzhodno od Moskve. —

— Č. g. Ignacij Brvar, kaplan pri Sv. Ilju pod Turjakom, je vpoklican kot vojni kurat v Gradec. Štiri njegovi bratje so že bili vsi v vojni službi. Izmed teh je eden (Anton) mrtev, drugi (Jože) se pogreša, Janez je ranjen s strelom v glavo in France je bil ranjen in se zdravi v Gradcu.

— Umrli so v Ljubljani: Marjeta Kavčič, hči železniškega delavca, 9 mesecev. — Viktor Ušen, črnovojnik 8. sanitetnega oddelka. — Josip Lisac, črnovojnik 17. pešpolka.

— O nesreči s samokresom. Glede na poročilo o nesreči vsled baje neprevidnega ravnanja z browning-samokresom, koje žrtev je postal neki gosp. Gerhold iz Maribora, se od merodajne strani sporoča, da je ponesrečenec deloma po lastni krivdi z neprevidnim kretanjem se postavil ravno tedaj pred samokres, ko se je hotelo radi varnosti iz samokresa izstreliti oster naboj.

— Umrl je v Ljubljani g. Jernej Kovač, trafikant in gostilničar na Karlovski cesti poleg mosta.

ŠTAJARSKO

— Iz seznama izgub št. 173. Kadet Kink Franc, 87. pp., 5. stot., ranjen; nadporočnik Neutsch Josip, 87. pp., 6. stot., ranjen; praporščak Notar Viktor, 87. pp., 7. stot., ranjen; kadet Predika Ivan, 87. pp., 8. stot., ranjen; stotnik Reuss Karel, 87. pp., 2. stot., ranjen.

— Častniki v ruskem ujetništvu. Emil Vodopiuc, nadporočnik pri 26. dom. pp., se nahaja v Čiti v vzhodni Sibiriji v ruskem ujetništvu; stotnik Jožef Zanker od 26. dom. pp., poročnik J. Medved od 87. pp., major Karel Leimser od 87. pp. se nahajajo v mestu Rylsk, gubernija Kursk, in nadporočnik 87. pp. Karel Eglxer v ujetništvu v Moskvi.

— Zopet nesreča z orožjem. — Brat ustrelil brata. 18-letni vajenec mizarskega mojstra Jožefa Pučkota v Spodnji Polskavi Matija Pokrivač je obiskal 10. apr. svoje starše, posestnika Jurija in Ivano Pokrivač v Loki. Opoldne je vzel v veži s stene puško dvocevko, ki jo je nameril in izprožil na svojega tri in pol letnega bratca misleč, da ni nabita, a puška je počila in zadet je bil mali bratec v desno stegno. Ranjenega bratca so takoj prepeljali v mariborsko bolnišnico, kjer je umrl. Pred sodiščem se bosta morala zagovarjati neprevidni brat in oče, ker ni zadostno varno shranil puške.

— Mrtvi se oglašajo. Od Sv. Barbare pri Mariboru se piše: Alojzij Žmavc dolgo časa ni dal nobenega glasu od sebe. Odšel je ob začetku mobilizacije na bojišče, a se do sedaj ni nič oglasil. Pred kratkim pa so dobili njegovi starši z Ruskega pismo, v katerem jim sin Alojzij piše, da je bil dne 26. avgusta 1914 ranjen v levo roko in ujet ter da se nahaja še sedaj v bolnišnici v Vjatki na Ruskem. Njegovi tovariši so poročali z bojišča, da je Alojzij padel, eden je celo trdil, da je videl, kako so ga pokopali.

— Ruski ujetniki. V Feldbach na Štajerskem so pripeljali zopet 1800 ruskih ujetnikov.

— Ruski ujetniški tabor pri Lebringu. Graški listi poročajo, da so pri Lebringu zgradili 240 lop za 20,000 ruskih ujetnikov in stražo 3000 mož.

— O zvonovih. Mariborska "Straža" piše: Zvon je za vojne svrhe darovala protestantovska cerkvena občina v Poroslu na Ogrskem. Ta v resnici patriotičen čin porablja "Marburger Zeitung" za to, da daje cerkvam v Mariboru, in sicer stolni, frančiškanski in magdalenski cerkvi, prijateljski nasvet, naj storijo isto, kar je storila ogrska protestantovska cerkev. Pri prijateljskem nasvetu je "M. Ztg." čisto pozabila na mariborsko protestantovsko cerkev. Tem bolj se moramo čuditi nad tako pozabljivostjo, ker je "Marburger Zeitung" vendar najbližja njena duhovna mati — protestantovska cerkev. Katoliške cerkve rabijo svoje zvonove za to, da vabijo vernike k sveti maši in k drugim bogoslužnim činom. Protestantje pa nimajo ne te dolžnosti, ne te potrebe. Torej bi kazalo, da "Marburger Zeitung" nastavi lestvico najprej na protestantovski stolp.

—Avstrijske opekarne. "Tagespost" poroča, da so avstrijski opekarnarji sklenili, da tudi po velikonočnih praznikih ne začnejo z delom. V zalogah je od lani še toliko blaga, da bodo tovarne izhajale za letos. Letošnjih naročb je komaj 20 odstotkov od lanskih. Zida se splošno jako malo, delavci so dragi.

— Na pegastem legarju je obolelo v avstrijski državni polovici od 7. do 13. februarja 346 oseb. Po dve osebi sta oboleli v Celju in v Gradcu.

KOROŠKO.

— Na ranah, dobljenih v vojski, umrl v Celovcu topničar Ivan Brumčič iz Ljutomera.

— Na severnem bojišču je zbolel in umrl na legarju gosp. Lovrencij Ogris, posestnik in gostilničar dobro znane gostilne pri "Kajzru" v Podljubelju na Koroškem.

PRIMORSKO.

— Vipavci v ruskem ujetništvu. Iz ruskega ujetništva so se oglasili naslednji rojaki iz goriške Vipave: Albin Vrtovec in Henrik Čuk iz Vel. Žabelj (27. dom. p., 3. stot.); pišeta na potu v široko Rusijo. Ciril Vrtovec iz Šmarij (27. dom. p., 7. stot.) in Fr. Uhelj iz Gaberij (97. pp.) sta v ujetništvu v Samari. Franc Vovk iz Dobravelj (20. lov. bat.) je v ujetništvu v Simbirsku. L. Novak iz Malih Žabelj (27. d. p.) piše s poti v ujetništvo.

— Škofje v Gorici. "Edinost poroča: Dne 15. apr. so dospeli v Gorico škofje: dr. Jeglič iz Ljubljane, dr. Karlin iz Trsta. Pederzolli iz Poreča in dr. Mahnič s Krka, da se udeleže škofovske konference pod predsedstvo knezonadškofa dr. Sedeja.

— Smrtne nesreče. Pekovski mojster Jakob Gerbec iz ulice sv. Antona v Gorici je vozil s kolesom od Cingrafa po klancu proti ulici Novi most. Hoteč se na strmini izogniti vozu, se je z glavo zaletel v drevo. Težko poškodovanega so prepeljali v bolnišnico, kjer pa je umrl. — 29letni železničar Anton Tomsič je pripenjal na državnem kolodvoru v Gorici dva vagona, katerih eden pa ni imel odbijačev. Mož se je izpočetka branil, toda predstojnik mu je zapovedal, naj gre med vozove. Ko so se vozovi zadeli skupaj, ga je pritisnilo čez spodnji del života tako zelo, da je zvečer v bolnišnici umrl.

— Drage ribe v Trstu. Trst, 11. aprila. Tukajšnji "Piccolo" prinaša zanimiv članek o draginji ribjega mesa v Trstu. Kakor znano, imajo italijanski državljani star privilegij, da ribijo tudi ob naši obali Jadranskega morja. Letos je izredno mnogo rib. Ribiči iz Chioggie nalove ogromne množine, zlasti sardel. Te so bile nedavno v Chioggi po 70 vinarjev kilogram. Ribe so pripeljali v Trst, od tam pa v notranjost države. Le malo kilogramov jih je prišlo tržaškemu prebivalstvu na dobro, a še te po 1 K 80 vin. do 2 K 1 kg. — Trst je sploh samo prehodno mesto za ribjo trgovino, ribe pa so postale hrana aristokratov. Člankar se čudi, da se nihče ne zavzame za to, da bi se primorsko prebivalstvo prehranjevalo v večji meri z ribjim mesom, kar je ob morju pač najbližja in najnaravnejša hrana, in to v dobi, ko si mesece in mesece že belimo glave, kako bi se preživili celo s kuhinjskimi odpadki. Seveda bi se moral napraviti predvsem konec prekupčevanju in s tem združenemu navijanju cen. Člankar je mnenja, da je še čas, da merodajni činitelji v tem oziru kaj ukrenejo.

— Cene govedini v Pulju. Cene govejemu mesu v Pulju je c. kr. okrajno glavarstvo po nalogu c. kr. namestništva in zaslišavši obrtno in trgovinsko zbornico ter pristojne zadruge določilo za 3 K 46 h kg prednjega dela in 3 K 8[illegible] h kg zadnjega dela.

— Papirnate podplate je deval v čevlje čevljar Henrik Vuk v Mirnu. To sporazumno z agentom Ivanom Komidarjem. Čevlji so bili naročeni od neke dunajske tvrdke, katera stoji pod obtožbo goljufije z Vukom in Komidarjem vred; oba se nahajata v goriških zaporih.

— Padel je 9. februarja v Karpatih rezerv. poročnik 97. pešpolka Josip Mocher.

— Novi ravnatelj državne železnice v Trstu. Ravnatelj državnega železniškega ravnateljstva v Trstu, dvorni svetnik Aleksander Galambos je šel v pokoj. Ob tej priliki mu je cesar podelil komturni križec Franc Jožefovega reda. Njegov naslednik je postal dvorni svetnik dr. Rudolf Schmitz, ki je svoj čas več let deloval v Trstu kot komercijelni referent. — Železniški pristav Alojzij Mulley je prestavljen v Ljubljano.

HRVATSKO.

— Posvetitev pomožnik škofov. V nedeljo 18. apr. je bila posvetitev pomožnih škofov dr. J. Langa in Dominika Premuša v stolni cerkvi v Zagrebu. Posvetitev izvrši zagrebški nadškof dr. Bauer.

— Odlikovani stotnik Petričević. Cesar je podelil stotniku 16. varaždinskega pešpolka Juriju Petričeviču v priznanje sijajnega in uspešnega nastopa pred sovražnikom viteški križ Leopoldovega reda z vojno dekoracijo. Stotnik Petričević je bil odlikovan za svoj izredno hraber in uspešen nastop v bojih pri Ottyniji, kjer je zbral peščico Varaždincev na drzen naskok proti Rusom, ki so obkolili naše.

— Umrl je v Mikanovcih na domu svojega očeta profesor sušaške gimnazije Marko Svirac.

— Novo umevanje. Pod tem naslovom nadovezuje zagrebški "Hrvat" na govor grofa Julija Andrassyja povodom spomina pokojnega preporoditelja madžarskega Szechenyja v budimpeštanskem kazinu. Grof Andressy je rekel, da se Madžari z istim spoštovanjem in isto ljubeznijo spominjajo vseh, ki se skupno bore na bojiščih in da istotako spoštujejo in ljubijo vse narodne znake in zastave, ki so navduševale naše tovariše v skupni borbi! Bog dal, — je vzkliknil govornik — da bi tako ostalo za vse čase! — "Borba, v kateri se danes borimo rama ob rami, drug ob drugem, naj pojači zaupanje in ljubav njih, ki sta jih spojila usoda in zakon, da se ne slabe medsebojno, marveč da se medsebojno jačijo. — Na to pripominja "Hrvat": To, kar je grof Andrassy izrekel šele sedaj, so že od davna branili in priporočali prvi ljudje slovanskih narodov v monarhiji Habsburgov, počenši od Smolke in Palackega do Kramara in Kreka. Posebno od hrvatske strani je bila v javnosti zopet in zopet naglašena misel, da je Hrvatski in Hrvatom z ozirom na razmerje napram celokupni monarhiji kot ideal taka uredba političnih in narodnostnih razmer v monarhiji Habsburgov, kakor obstoji v Švici. Najmanje krivde je na Hrvatih, in na Slovanih monarhije sploh, ako misel, ki odzvanja iz gornjih Andrassyjevih besed, do danes niti od daleč ni uresničena. Z druge strani pa grof Andrassy in toliki drugi v njegovi domovini — ako jim je do resnice — ne bi mogli reči o sebi, da niso bili že večkrat v položaju, ko bi bili lahko kaj storili za uresničenje te misli. Zato ni nič čudnega, da take besede iz njegovih ust delujejo nenavadno in da — vzbujajo nezaupanje (skepso). Oni pa, ki so jim bile namenjene te lepe besede, morejo reči s polno pravico: za lepe besede dajemo samo — — — lepe besede!

— Karlovški župan odstopil. Iz Karlovca se poroča, da je odstopil tamošnji župan Gustav Modrušan. Istodobno je Modrušan odložil tudi svoj saborski poslanski mandat, ker se hoče popolnoma umakniti iz političnega življenja. Modrušan je pripadal hrvatsko-srbski koaliciji in je igral v hrvatski politiki veliko ulogo.

Trgovske visoke šole.

Z ozirom na stremljenje slušateljev dunajske eksportne akademije, da bi se ta šola dvignila v vrsto visokih šol, se javlja z druge strani, da skuša ena skupina trgovske akademije nabrati sredstva za trgovsko visoko šolo na Dunaju neodvisno od zdajne eksportne akademije. S tem je postalo vprašanje trgovskega visokega šolstva za Avstrisko aktuelno. Drugod so že dalje. V Nemčiji se je leta 1898. osnovala prva trgovska visoka šola v Lipskem. Danes jih je že šest, sedma se jeseni otvori v Monakovem. Italija ima 6 trgovskih visokih šol, več takih zavodov je tudi v Švici, na Francoskem, Belgijskem, Angleškem, Združenih državah in Japonskem.

Očetov nož.

V bližini Solnograda zaposlena dekla je bila zadela v loteriji 1400 K in se napotila po denar. Nazaj grede jo je bilo strah hoditi z denarjem čez veliko šumo, ki pelje sredi nje dotična pot. — Zato je naprosila orožnika, ki ga je slučajno srečala, da bi jo spremil, kar se je zgodilo. Na koncu gozda se je dekle poslovilo, se zahvalilo in reklo da bo zdaj že prišlo do hiše svojega službovanja, ker je ta čisto blizu. Kmalu nato, ko se je orožnik poslovil, je začul za sabo krik, šel na mesto, našel dekle na tleh ležeče, oropano in s prerezanim vratom. Poleg je ležal nož in orožnik ga je vzel in šel z njim do prve hiše, kjer je povedal o slučaju in pokazal nož. "Očetov je", so rekli otroci, kar se je pozneje lahko dokazalo.

FIRE INSURANCE.
Kadar zavarujete svoja poslopja zoper ogenj pojdite k
ANTONU SCHAGER
North Chicagi Street
v novi hiši Joliet National Banke.

E. H. STEPANOVICH
edini hrvatsko-slovenski pogrebnik,
9251 E. 92 St., S. Chicago, Ill.
Tel. S. Chicago 1423.
Rent. tel. S. Chicago 1606.
Ambulanci in kočije, ter avtomobili za vsako prigodo in vreme.

STENSKI PAPIR
Velika zaloga vsakovrstnih barv, olja in firnežev. Izvršujejo se vsa barvarska dela ter obešanje stenskega papirja po nizkih cenah.
Alexander Daras
Chi. Phone 376. N. W. 927.
120 Jefferson St. JOLIET, ILL.
N. W. telefon 556

J. C. Adler & Co.
priporoča rojakom svojo
Mesnica
Telefon 101. JOLIET, ILL.

Ni kruha istega okusa. Ga ni mogoče dobiti. RABIMO POSEBNA SREDSTVA in pazimo, da ga spečemo ravno prav.
Butter Krust
KRUH---5c hleb.
Pokusite ga --- ni boljšega

PRESKRIPCIJE.
Vse preskripcije izpolnjene v lekarni A. W. Flexer ali v Paddock Pharmacy se zopet izpolnijo v naši lekarni.
J. D. BROWN CO. vogal Jefferson and Joliet Sts. JOLIET, ILL.

Mestna hranilnica ljubljanska
V LJUBLJANI, PREŠERNOVA ULICA 3., KRANJSKO.
Denarnega prometa koncem l. 1914 je imela 740 MILIJONOV KRON. VLOGE znašajo nad 44,500,000 kron, REZERVNI ZAKLAD PA 1,330,000 KRON.
Vložen denar obrestuje po
4½ %
brez vsakega odbitka.
Za VARNOST denarja jamči REZERVNI ZAKLAD, STROGA KONTROLA OD VLADE IN CELA MESTNA OBČINA LJUBLJANSKA s vsem svojim premoženjem, vredním do 50 MILIJONOV KRON. VSAKA IZGUBA denarja — tudi za časa vojske — je IZKLJUČENA.
Denar pošiljajte po POŠTI ali kaki ZANESLJIVI BANKI. PRI BANKI zahtevajte odločno, da se Vam pošlje denar le na "MESTNO HRANILNICO LJUBLJANSKO V LJUBLJANI" in NE v kako drugo manj varno šparkaso". HRANILNICI PA TAKOJ PIŠITE, PO KATERI banki dobi Vaš denar.

430 STRANI OBSEGA
Veliki Slovensko-Angleški Tolmač
prirejen za slovenski narod na podlagi drugih mojih slovensko-angleških knjig za priučenje ANGLEŠČINE BREZ UČITELJA. Vsebina knjige je: Slov.-Angl. Slovnica, Vsakdanji razgovori, Angleška pisava, Spisovanje pisem, Kako se postane državljan poleg največjega Slov.-Angl. in Angl.-Slov. Slovarja.
Mnogobrojna pohvalna pisma od rojakov širom Amerike dokazujejo, da je to edina knjiga brez katere ne bi smel biti nobeden naseljenec.
Cena knjige v platnu trdo vezane je $2.00, ter se dobi pri:
V. J. KUBELKA, 538 W. 145 St., New York, N. Y.

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen l. 1891.

Prvi, največji in edini slovenski-katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družbe sv. Družine.

Izdaja ga vsaki torek in petek
Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba
Inkorp. l. 1899.
v lastnem domu, 1006 N. Chicago St. Joliet, Illinois.
Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina:

Za Združene države na leto.....$2.00
Za Združene države za pol leta.$1.00
Za Evropo na leto..............$3.00
Za Evropo za pol leta..........$1.50
Za Evropo za četrt leta.........$1.00

PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljatve naj se pošiljajo na:
AMERIKANSKI SLOVENEC
Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznanijo POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.

Dopise in novice priobčujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo.

Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglase pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEC
Established 1891.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays by the
SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO.
Incorporated 1899.
Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

CERKVENI KOLEDAR.

13. jun.	Nedelja	Ant. Padov.
14.	"	Pondeljek	Basilij.
15.	"	Torek	Vld. Modest in t.
16.	"	Sreda	Franc Regij, sp.
17.	"	Četrtek	Adolf, škof.
18.	"	Petek	Marka in Marcel.
19.	"	Sobota	Gervazij in Prota.

CERKVENI GOVOR ZA TRETJO NEDELJO PO BINKOŠTIH.

Spisal škof Anton Martin Slomšek.

> Vam povem, da bo med angeli božjimi veselje nad vsakim grešnikom, kateri se spokori.
> Luk. 15, 10.

1. Kako lepi sta dve zlati priliki današnjega sv. evangelija — ljubeznjivi, živi podobi skrbi božje preobrniti grešnike in jih zveličati! Kakor pastir za zgubljeno ovca, hodi Bog za pregrešnim človekom, ga kliče po svojih služabnikih, vabi po dobrotah, svari po nadlogah. Vsa nebesa se vesele nad preobrnitvo grešnika. — Kakor skrbna ženka mu luč svojega nauka prižge, mu posveti v srečno in nesrečno večnost, preišče vse kot njegove vesti; in če se grešnik prebudi in za nebesa najti da, vsa nebeška soseska novo veselje ima. Vam povem itd.

Tako za grešnika Bog skrbi, čeravno razžaljen. Kako pa mi? Tako kakor farizejem in pismarjem nam rado mrzi, ako grešnik po ostri poti pokre k Jezusu gre. Taka navada je hudičeva, je greh zoper sv. Duha. Hočemo Jezusovi biti, moramo po njegovem vzgledu tako dolgo za grešnikom hoditi, da ga na svoje rame zadenemo, vsakdo po svojem stanu, po svoji moči. Le tri reči so k temu potrebne:

I. Greha se varovati; II. grešnika svariti; III. za grešnike moliti.

"Kdor grešnika zavrne od nja krive poti, reši njegovo dušo smrti, in pokrije veliko število grehov" (Jak. 5, 20). Kako se naj to zgodi, poslušajte:

I.

Bližnjega greha varovati. Bi ti, o človek, imel veliko, lepo čredo, pa bi dereč volk pridrl, in ti drago ovco popadel, pritekel bi pa tvoj sosed, in bi tvojo ovco otel, koliko: Bog ti povrni! bi ti svojemu sosedu dal!

Tudi Jezus ima veliko čedo drago kupljenih ovčic; zapeljivec je volk, jeli si ti dober Kristusov sosed? Naj bi tvoje ljubeznjivo dete na zeleni trati igralo, in bi stekel pes mimo priletel; tvoj prijatelj bi ga odgnal, in tebi dete rešil; koliko hvalo bi njemu vedel? Oh, koliko hvalo si ti zaslužil pri neb. Očetu, kojemu izvoljenega otroka, pri Bogu Sinu, kojemu brata, sestro, pri sv. Duhu, kojemu živ tempelj neoskrunjen rešiš, kedar ga greha ovarješ! "Bratje moji! če je kdo nas od resnice zašel, in ga bo kdo zavrnil" itd. (Jak. 5, 19—20). Pa veliko lažje je ovarvati, kakor pa zavrniti.

2. Otroci nedolžni po ledinah igrajo in še greha ne poznajo; jedno hudobno delo lahko vse pohujša. Ne daj jim v nevarne tovarišije hoditi, prepovej z malopridnimi se pajdašiti, poglej nenadoma skrivaj za njimi, kaj na paši počenjajo itd. Mladenič še greha ne pozna, deklica ne ve, kaj zapeljiv svet njej hoče. Vidiš slabe tovariše po njega priti, poznaš zapeljivca, ki dekleta pelja, kakor kanjuh nedolžno golobico, ne molči, posvari, povej očetu, materi, gospodarju itd. Tako boš njima vidni angel varih; angelsko delo bo imelo angelsko plačilo.

3. Kje ste vi stariši gospodarji, predpostavljeni, katere je Bog varihe otrokom, družini, prostemu ljudstvu postavil? Tovariši, tovarišice, kaj delate, da je toliko pohujšanja, zapeljivcev in zapeljanih med nami? Oh, ljudje spijo, sovražnik pride, in med pšenico ljulike naseje (Mat. 13, 25). Oh, tudi mene si postavil za pastirja, čuvaja svoji čredi! Kaj porečem na sodbi, kedar boš toliko izgubljenih ovčic iz mojih rok tirjal, koje bi bil lahko greha obvaroval, pa nisem? Bratje! sestre! hočemo svojo zamudo popraviti, hitimo po vzgledu dobrega pastirja, skrbne ženke, toliko grešnikov preobrniti, kolikor nedolžnih nismo greha obvarovali.

II.

Grešnike svariti. Sv. Janez evang., ljubljenec Jezusov, in mladenič. Oh, naj bi več takih Janezov bilo, bilo bi manj trdovratnikov, več spokornikov! Ali večjidel se jih po Kajnovo izgovarja: "Saj nisem svojega brata, sestra varih"; molči, ali pa celo tuje grehe zakriva, namestu Jezusu, hudiču pomaga. Tudi tebe hoče sodnik poprašati: Kje je tvoj brat, sestra, hlapec, dekla, tovariš, tovarišica? (I. Mojz. 4, 9). Kaj pa je storiti?

1. Ljubeznjivo posvariti posamem, kakor nam Jezus naroča (Mat. 18, 15—17). Svarjenje pa naj bo stanu primerjeno (I. Tim. 5, 1—2). Opomini naj bodo se sladkostjo, ne z ostrostjo omeseni; resnica je sama na sebi ostra in rada boli. Tudi zdravnik zdravilo posladi, da ga bolnik rajši pije. Sv. Franc. Sal.

2. Ako tvoje svarjenje ne pomaga, privzami še jednega prijateljev sorodnikov. Ako pa to ne zda, povej staršem, gospodarjem predpostavljenim. Ako tudi teh ne porajta, ni vreden, se kristjana imenovati.

3. Kakor pa drevo na mah ne pade, se tudi grešniki na prvo besedo ne spremenijo; potreba je po nauku sv. Pavla stanovitno prositi, svariti, predpostavljenim tudi strahovati (II. Tim. 4, 2). Ako bi grešniku ne zdalo, bo pa tebi pri Bogu ravno tako računjeno. Bog ne bode vprašal, kako so te grešniki slušali, marveč kako si ti svojo dolžnost za nje opravil.

III.

Za grešnike moliti. Lepo katol. bratovščino imamo: srca Marijinega za spokorjenje grešnikov. Čudo veliko grešnikov se je na združene molitve spreobrnilo. Po tem vzgledu smo dolžni iz kršč. ljubezni:

1. Za grešnika moliti, kakor Job. (1, 5) za svojo deco. Stanovitno moramo za nje moliti, kakor sveta Monika za svojega sina Avguština.

2. Ako posamezna molitev ne pomaga, povabimo prijateljev in prijateljic, naj se z nami v molitev združijo za malopridnega moža, ženo, za zgubljenega sina, hčer, za trdovratnega grešnika, grešnico na smrtni postelji itd. Pogosto je jeden Očenaš in češčena si Marija dovolj.

3. Še večjo moč ima molitev, če jo z vrednim prejemom sv. zakramentov združimo.

Imaš hudobnega sovražnika, si ne veš s svojim možem, ženo pomagati, je v soseski veliko pohujšanja, opravi sv. spoved, prejmi v ta namen sv. obhajilo, povabi druge, ravno tako storiti (brez vsake zamere in natolcevanja); Bog bo tebi pot pokazal, grešnika srce pa nagnil in ogrel. To priporoča sv. Pavel I. Tim. 11, 1, in sv. Jakob 5, 16.

Konec. Rad bi grešnike svaril, za nje molil, če bi se zamere ne bal. Bolje bo, se človeku zameriti, kakor Bogu. Ako tudi kaj prestojiš, da le dušo rešiš, kakor sv. Janez, oče usmiljenih bratov.

Naj nas sovražijo zaradi pravic, nas bo pa Bog ljubil; naj nas kolnejo, nas bo pa Bog blagoslovil. Lepo je lepo, nedolžno deco v strahu božjem izrejati, še lepše mladino varovati, najlepše zgubljene sine in hčeri Bogu pridobiti. Angelsko delo, bo tudi angelsko plačilo. Amen.

DI SAN GIULANO NA HRVAŠKI OBALI.

Pod tem naslovom je objavil "Goriški List" z dne 23. aprila 1914 zanimiv uvodnik, ki se glasi:

Zadnji teden se je vršil sestanek našega ministra zunanjih del z laškim zunanjim ministrom. Grof Berchtold in marchese di San Giuliano sta imela svoje politične razgovore v Opatiji, na obali sinje Adrije, kjer že od nekdaj stanuje hrvaško pleme. Tamošnji župan, dr. Stanger, je tudi pozdravil italijanskega ministra v hrvaškem jeziku, kar je italijanski gost z zanimanjem konštatiral, češ, da je precej dobro razumel hrvaški pozdrav, ker je svoj čas precej študiral ruski jezik in mu je tedaj hrvaščina kolikor toliko znana.

To je suho, golo dejstvo, ki ga noben laški list ne bo vtegnil prevreči, četudi bodo morda nekateri to poskušali. Posebno je tržaški "Piccolo" sedaj v velikih stiskah, kaj naj poreče.

Kakor je znano, je bil ravno "Piccolo" oni list, ki je vedno trdil, da Hrvatov in Slovencev na Primorskem sploh ni, razun prav gori na Bovškem par pastirjev. Te trditve so trosili pridno tudi razni listi v Italiji, tako da je laška javnost tam doli rés zadobila vtis, da je cela Adrija in še daleč notri v deželo vse laško, vse pod "Piccolovo" zastavo.

Pa glej spaka! Ravno sedaj bi bila najlepša prilika, da se ti gospodje kaj pokažejo, pa imajo vsi nahod, kar vsi so pri sprejemu ostali doma, le Hrvatje so se v Opatiji vdeležili sprejema laškega ministra. Klici: "Živio!" so mu doneli le od domačinov na uho, par Tržačanov je reklo bolj tiho: Evviva. Nato je sledil hrvaški pozdrav, po Opatiji cela vrsta hrvaških zastav itd. Vse pristno — "italijansko".

"Piccolove" farbarije pa so se še bolj razkrinkale v petek, ko sta se ministra podala v Lipico. Ko sta se peljala skozi Bazovico, bile so italijanskemu ministru v pozdrav razobešene le slovenske zastave. Dve uri in pol od Trsta, pa same slovenske zastave! Zopet jasen dokaz, da je "italianita" naših krajev le v "Piccolovih" predalih.

Tako so naši laški kričači zopet za eno smolo bogatejši, kajti minister di San Giuliano bi moral biti slep, da bi ne bil videl, kakšne so razmere v resnici. Laški tržaški farbarji so zastonj sleparili italijansko javnost, da je pri nas vse laško, sam italijanski minister bo znal sedaj iz lastne skušnje povedati, da to ni res, da "Piccolo" ni pisal resnice. Da so Lahi s svojim namišljenim italijanstvom tako pogoreli, to nas pri tej stvari najbolj zanima. Sam italijanski minister je videl, da je naša Adrija slovenska, hrvaška, da Lahov tam ni skoro za peščico. S tem je dosti pomagano dobri stvari, "Piccolove" farbarije pa so zopet imenitno pogorele. —

Tako "Goriški List" pred dobrim letom. In danes? Vidimo Italijo v vojni proti Avstriji v svrho, da pridobi vse Goriško in Primorsko in pol Dalmacije, ki je baje vse "neodrešena Italija"! In vendar se je minister di San Giuliano šele lani na svoje lastne oči prepričal, da je vzhodna Adrija slovenska in hrvaška, da Lahov tam ni skoro za peščico! Če vse to človek premisli, ali naj ga ne zgrabi sveta jeza nad "tujci, zemlje lačnimi", ki z nogami teptajo vso resnico in pravico?!

ČUDA IN ZNAMENJA.

Že mesece se gode čudne reči. In med temi ni najmanjše čudo, da si je poglavar sv. Cerkve v tem kratkem času svoje vlade zagotovil tako odlično stališče, kakršnega ni imel že dolgo noben njegovih prednikov. "Germania" piše (4. aprila 1915) o veljavi papeža Benedikta XV. med drugim tudi sledeče:

"Ako bi bila božja volja, da bi bil Pij X. še nadalje vladal sv. katoliško Cerkev, bi bil v svoji gorečnosti in pobožnosti pač veliko molil za mir; toda nič manj pobožni Benedikt XV. se ne zadovoljuje samo z molitvijo, marveč dela tudi za mir, in predvsem za olajšanje vojskovanja. Njegove miloproseče klice posluša z začudenjem in ganjenjem ne le katoliški, ne le krščanski svet ter jih raje sprejemlje nego govore in note, ki jih izdajajo vodilni državniki mogočnih vlasti. Papež je postal politična moč prve vrste.

Še enega moža poznamo, ki bi si bil lahko pridobil veljavo, ki bi se nanj ves svet s hvaležnostjo oziral, pa se je dal zaslepiti ter se je dal materialističnim nagonom. Ta mož je Wilson. Žal, da moramo priznati: Predsednik največje ljudovlade je v najodločilnejši uri popolnoma obmolknil, ko bi bil lahko svoje važno mesto izrabil na najlepši in najčastnejši način in na korist vesoljnemu človeštvu, pa je raje nastopil kot trgovinski posredovalec. On in njegovi ministri so v očeh človeštva padli v toliko, v kolikor se je dvignil Benedikt XV.

Papež ni le odredil, da se moli za mir po vsem svetu, marveč neprenehoma tudi deluje za toli zaželjeni mir in za pravo med razdraženimi duhovi. Ko je pred Božičem izšla iskrena prošnja, naj bi se sv. dan ne oskrunjal s prelivanjem krvi, marveč naj bi se uresničilo angelovo voščilo "Mir ljudem na zemlji," je prešinilo mehko, otroško veselje srca naših vojščakov na bojišču. Prošnja pa ni uspela, ker se je uprl poglavar neke druge cerkve — pravoslavne. Benedikt si je pa naklonil srca vseh, tudi onih, ki ne čutijo s katoliško Cerkvijo.

Nadaljnji korak sv. očeta je bil namenjen v prid vojnim ujetnikom, ki so zelo bolni in nesposobni za boj. Ta poizkus ni bil brez ugodnih posledic. Kar ne premorejo državniki, to se je posrečilo velikemu možu v beli obleki.

Še intenzivneje je delo Benediktovo za mir. Miru svetu on sam sicer ne more dati, toda zanj se neprestano poteguje, zraven pa skuša lajšati bolesti hudoprizadetih. Občudovanja je tudi vredna njegova ljubezen, ki ne pozna pristranosti, in prav v tem je velik del njegove moči, da hoče biti kot poglavar svetovne Cerkve — nad vsemi strankami. In ko bo enkrat napočil glas, ki bo vabil narode k sklepanju miru, bo v tem zboru mogel Benedikt XV. nastopati z blagodejnim sodelovanjem kot nepolitični papež, kot najvišji duhovnik svoje Cerkve."

Zveza Katoliških Slovencev
V AMERIKI
(SLOVENIAN CATHOLIC LEAGUE)

Predsednik:...........Dr. Jakob Seliškar, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, C
Podpredsednik:..................G. Josip Dunda, 704 Raynor ave., Joliet, Il
Tajnik in duhovni vodja: P. Kazimir Zakrajšek O. F. M., 21 Nassau Ave Brooklyn, N. Y.
Blagajnik:...............Dr. Martin Ivec, 900 N. Chicago St., Joliet, I
Odborniki: G. J. Stefanič, g. Frank Nemanič, Rev. Jakob Černe.

Vsa pisma, pristopnina naj se naslavlja: "Zveza Katoliških Slovencev", 2 Nassau Ave., Brooklyn, N. Y.

KAJ HOČE ZVEZA?

Pravila pravijo: Namen Zveze je:

a) ohraniti sv. katoliško vero Slovencem v Ameriki,

b) združiti ameriške katoliške Slovence v eno celoto,

c) zasledovati naše javno društveno življenje,

d) izkazovati dobrodelnost potrebnim rojakom,

e) moralno in gmotno skrbeti, da se širi prosveta in izobrazba med katoliškimi Slovenci v Ameriki potom katoškega tiska in javnih shodov in zanimati svoje člane za tekoča dnevna vprašanja, ki se tikajo vere ali morale.

Sv. vera, to je najdražja svetinja, katero smo podedovali od svojih očetov. Od roda do roda skoraj tisoč let daleč so nam jo nesli skozi celo vrsto burnih viharjev in bojev. S krvjo milijonov mož in žena je oškropljena ta dragocena svetinja. Cele potoke krvi je moralo teči, da je ta svetinja prišla do nas.

Zakaj vse te žrtve? —

Zato, ker so naši očetje vedeli, da življenje brez sv. vere ni vredno življenja, da je narod brez vere zgubljen! Zato, ker so spoznali, da je zaklad sv. vere za človeka večje vrednosti, kakor pa je njegova kri in njegovo življenje, kakor je vse drugo na svetu.

Sedanji čas je čas napuha človeškega razuma.

Kakor že večkrat v zgodovini človeškega rodu, tako se je tudi sedaj med ljudstva vselil nekak čudni napuh, ki vidi in obožava samo samega sebe, ki je tako ponosen na svoj napredek v znanosti in vedi, da misli, da sedaj ni treba nikakega Boga več, češ imam električne iznajdbe, morem leteti po zraku, imam brezžični brzojav, in sto in sto drugih iznajdb, čemu mi sedaj Bog? Zato mu je odpovedal pokorščino in službo in postavil svoj ljubi "jaz" na tron mesto Boga.

To pa ni nič drugega, kakor nova izdaja Luciferjeve zgodbe iz nebes, pred stvarjenjem sveta, ko se je prevzel svoje lepote in svoje sreče in zaklical proti Večnemu: "Non serviam!" —"Ne bom ti služil!" Hočem biti kakor si Ti! — Nič drugega to ni, kakor ponovljenje zgodbe praočeta našega Adama in njegove žene Eve.

In kaj bodo posledice tega?

Isti učinki imajo vedno iste posledice!

Tako bo tudi ta zgodba imela za narode iste posledice, kakor jih je imela v preteklosti še vedno. Strašne bodo za narode, kakor so bile strašne za Luciferja, za Adama, za vse in vsakega, kadarkoli in kjerkoli se je ponovila! Najnovejši in najlepši dokaz je — sedanja Evropa!

In to drugače biti ne more!

Bogu nas ni treba!

Morda že cela leta nisi več služil svojemu Bogu! Leta in leta že nisi bil v cerkvi, nisi molil, nisi nič prispeval za vzdrževanje cerkve. Ali je katoliška cerkev zato propadla, zato kaj škode trpela? Ali je Bog kaj zgubil svoje časti s teboj? — Ne! — Kakor vidiš, cerkev se je prav tako lepo razvijala in se razvija, kakor bi se s teboj. Nihče te ni v nobeni cerkvi pogrešal in te tudi ne bo, če nikdar več v cerkev ne boš šel. Bog je ostal v ravno isti časti, kakor bi bil s teboj!

Morda si odrekel svojemu Bogu že zdavnaj svojo pokorščino, vrgel si ga v svojem razumu s trona in ga stanovitno tajiš. Ali si pa s tem Boga odpravil? — Ne! — Bog je ostal ravno isti, ravno tam in tak, kakor bi bil, ako bi ga ti priznal in bil njegov najvernejši častilec. Stokrat zamiži opoldne, ko stoji solnce najvišje in kriči na vse grlo: Ni solnca! Tema je! Se ti bo ljubo solnce vendar tako pomilovalno smejalo izpod nebeškega obloka, te obsevalo in ogrevalo, kakor ako odpreš oči in priznaš: Poldne je! Lep dan! Solnce sije in greje. Ne! S tem, da Boga tajiš, ga še nisi odpravil! O svojem času bosta že skupaj prišla. — Kaj čuda torej ako sveto pismo tako pomilovalno pravi o takih: "Norec je rekel, ni Boga!"

Ta vsesplošna svetovna bolezen se oprijemlje tudi našega naroda, tudi nas vseh! Dobili smo nekaj zaslepljencev, ki so najprej sami sebe zaslepili, sedaj slepe pa še narod.

Z žalostnim srcem pa moramo priznati resnico, da se je ta bolezen že precej ukoreninila mej nas. Tema brezverstva in verske mlačnosti, da, ne samo brezverstva, temveč tudi verske mržnje lega na srca naših rojakov po naselbinah. Naš narod v Ameriki zgublja marsikje sv. vero.

In kaj bodo posledice?

Saj jih že vidimo in čutimo vsi! Slep mora biti sam, kdor bi jih ne videl in čutil! Kdor sledi Luciferju v grehu, mu mora pač slediti naravno tudi v kazni.

Ko naši ljudje zabredejo v odpad od vere, ko pozabijo na svojega Boga, povejte, ali so s tem sebe osrečili? Ali so postali boljši, kakor so bili preje z vero? srečnejši? zadovoljnejši?

Pravijo: Vsega gorja je vzrok samo vera, samo cerkev, samo "farji"! Dobro, ako bi to bilo res, potem morajo biti tisti, ki se vsega otresejo, srečnejši! Toda ali so?

Brate, poglej okrog sebe! Poglej med svoje sotrpine, svoje sodruge! samega sebe!

O, kako grenke so solze kesanja, katere toči ubog tak zapeljanec, ki se je udal takemu življenju brez vere, ko enkrat pride k spoznanju!

Da, strta srca, zgubljena življenja, zapravljena sreča, nemir srca, razdrte družine, raztrgani zakoni, poboji, umori, pijančevanja, slabo vzgojena in pokvarjena mladina, prenapolnjene sirotišnice, norišnice, jetnišnice — to so nasledki odpada od vere!

Ali ni res tako?

Pa ugovarjaj, če moreš!

Da! na lastne oči lahko vidimo dan na dan, korak za korakom, kako strašno se maščujejo grehi sami nad onimi, ki jim služijo! Ni treba biti duhovnik, izobraženec, da bi to videl. Treba odpreti samo zdrav razum, zdrave oči in navadno vsakdanjo pamet.

Ali se dajo ljudje slepiti, da to ni res? Da dajo se! In sicer vsak sleparček, še bolj propal jih lahko oslepari, kolikor jih hoče! Pet centov bi mu ne zaupal, da bi ga ne ogoljufal. Na prvi pogled spozna v njem sleparja! Toda svojo vero mu pa takoj zaupa. Šest resnic ne zna, ne zna deset božjih zapovedi, pa ko začne govoriti o veri in dokazovati s svojim plitvim razumom in s plitvo znanostjo o veri in njenih resnicah, o, mu pa tako vsi vrjamejo, kakor bi jim govoril največji učenjak, ki se je leta in leta posvetil študiju te sv. vere. Kolike bedarije se pogosto bero v nasprotnih listih! Kolike zgodovinske laži in bajke pogrevajo! Česar že otroci več ne bi vrjeli, se tam še vedno ponavlja in kot resnica trdi! In njih dokazi? Kako so vodeni in puhli! Njih teorije o socijalizmu, kako so zmešane, pa vendar — vrjame se jim! Ljudstvo vrjame, zgublja vero. Roka v roki z zgubljenjem vere prihaja pa gorje in zgubljena sreča!

Kaj pa je pravzaprav sv. vera? Kaj zahteva od človeka? Samo to, samo toliko in takrat, kadar je to človeku samemu v korist.

Otročiček ne more hoditi. V nogah še nima moči. Mati ga prime za roke in ga pelje...

Slepec tava po cesti prav tik prepada s paličko. Smer se mu je zmešala. Ne ve ne kod ne kam. V nevarnosti je, da pade v prepad in se ubije. Nekdo ga vidi. Smili se mu. Gre k njemu in ga prime za roko. "Očka, dajte mi roko, Vas bom jaz peljal, da ne padete v prepad!"

Kaj je drugega sv. vera, kakor ta mati pri otročiču, ki mu pomaga hoditi? kakor ta "nekdo", ki poda roko, slepcu, da mu pokaže pot in ga reši nesreče.

Da, sv. vera ni nič drugega, kakor kažipot nam skozi naše življenje. Zato je vse, kar vera uči in hoče, vse le človeku v korist, vse meri le na njegov blagor!

Zato pa vidi Zveza Katoliških Slovencev v sv. veri podlago ne samo dušnega srečnega življenja, temveč tudi podlago gmotnega blagostanja in glavno in edino podlago vse in vsake zemeljske sreče. Zato mora skušati najprej narodu vero ohraniti vsakdo, kdor hoče v resnici delovati za njegov blagor, in še le na to podlago potem postaviti vsako drugo delovanje za narod.

Zato je prvi namen Zveze, da hoče delovati za ohranjenje sv. vere med nami, za pokrepljenje verske zavednosti in verskega prepričanja.

Verski odpadniki smatrajo versko prepričanje za verski "fanatizem". Njim je vsak lajik ali vsak duhovnik, ki je navdušen za svoje prepričanje, ki zagovarja svojo vero, kdor dela v tem smislu le fanatik!

Seveda, kdor si predstavlja vero, kakor kako nedeljsko obleko, ki se obleče samo v nedeljo ali praznik, potem se pa zopet za en teden zaklene v omaro, takemu je seveda fanatizem, ako kdo misli, da mu je vera to kar luč očesu. Post v petek mu je fanatizem, nedeljska sv. maša — fanatizem, pogostno prejemanje sv. zakramentov — fanatizem, postaviti in braniti sv. vero, njene resnice, njene pravice, njeno duhovništvo — fanatizem, v katoliških društvih in jednotah zahtevati velikonočno spoved, krščansko mišljenje in življenje, spolnjevanje verskih dolžnosti — le sam fanatizem, ne naročati brezverske liste — fanatizem, združevati se v katoliška društva — fanatizem, klerikalna politika!

Toda ako bi to bil fanatizem, klerikalizem, potem je bil Gospod skrajni fanatik, da je za svoj nauk celo umrl! Vsi mučenci bi bili le fanatiki, ki so raje umrli, kakor pa da bi samo par zrnc kadila vrgli na žrtvenik kakemu maliku. Potem so bili naši očetje fanatiki, ako so se bojevali s Turki in niso hoteli sprejeti mohamedanizma etc.

O krščanstvu, katerega je Gospod prinesel na svet, pravi sam Gospod: Jaz sem pot, resnica in življenje!

Vera nam je za življenje, kar je pot za naše noge. Kdor hoče srečno in varno iti skozi svoje življenje, urediti svoje življenje vspešno, zlasti pa osrečiti se večno, mora iti samo po tej "poti". In sicer to ni samo košček pota, ampak pot, po kateri mora hoditi stalno vedno, vsikdar, vsak trenotek.

Sv. vera je resnica, cela in edina resnica. V njej so in morajo biti zapadene vse druge resnice. Kar je res, je le res, ako je to odsev te resnice, ako soglaša s to resnico. Kar nasprotuje resnici, je samo navidezno res, potvara resnice, je v bistvu laž in se bode preje ali sleje pokazalo kot taka.

Sv. vera je življenje. Brez nje je sama smrt, sama poguba, sama nesreča.

Zato pa je in mora biti v gotovem pomenu besede pri sv. veri samo fanatizem ali pa nič!

Kdor ni z menoj, je proti meni!

Kdor z menoj ne pobira, raztresa!

Nihče ne more dvema gospodoma služiti!

Zveza si je zato postavila v svoj program ne samo sv. vero ohraniti, temveč vzbuditi med našim narodom ,temveč vzbuditi med nami več verske zavednosti in verskega prepričanja in sicer tako močnega prepričanja, da bo v resnici prepričanje, ne samo nekaj, kar se menja, kakor pač veter piha.

Zato bo iskala Zveza tudi potrebnih sredstev, da ta namen doseže.

Kdor torej izmed rojakov soglaša s tem prepričanjem Zveze, komur je torej v resnici sv. vera najdražji zaklad, kdor si jo hoče ohraniti sebi in svojim otrokom, kdor hoče to sv. vero skušati ohraniti in poživiti tudi med svojimi rojaki, v naš krog!

IZ TAJNIŠKEGA URADA.

Vsem, kateri so nam pisali po pojasnila o "Zvezi", sporočamo, da bomo sedaj počasi v listih pojasnili vse natančno, kar treba vedeti glede pristopa k Zvezi.

G. I. R. v Clev., O. Da, pristopi more vsak posamezni rojak. Toda biti mora praktičen katoličan. Predno more biti sprejet, mora podpisati posebno izjavo.

G. J. T. v Chicago, Ill. Društvo more pristopiti kot tako, le, ako se vsi člani izreko za to in podpišejo zahtevano izjavo. Prosimo, da agitujete mej svojimi tovariši.

G. J. Z. v Clev. Ne, Zveza ni politična. Zanimala se bo za politiko samo tedaj, ako se bi šlo za kak napad na vero ali cerkev. Na vsak način je pa dolžnost Zveze, da deluje na to, da naši ljudje jemljo državne papirje in se okoristijo s prednostmi, katere nam tukaj država ponuja.

Kako se spozna vnetje slepiča.

Znaki te nevarne bolezni so po vsem: 1. nenadna bolečina v spodnjem delu desnega trebuha med popkom in kolkom; 2. nenadna vročina; 3. slabost in pljuvanje; 4. na spodnji del desnega trebuha omejena napetost trebušnih mišic, da se čuti trebuh trd, kakor deska. Če se pojavijo ti znaki, tedaj naj bolnik takoj gre k zdravniku. Le hitra operacija ga reši smrti.

V NAJEM SE TAKOJ ODDA STanovanje s šestimi sobami, z vsemi potrebnimi napravami, kakor napeljavo elektrike, vode itd. Anton Nemanich, lastnik, 1000 N. Chicago street, Joliet, Ill.

Družba sv. Družine

(HOLY FAMILY SOCIETY)
V ZJEDINJENIH DRŽAVAH SEVERNE AMERIKE.
Vstanovljena 29. nov. 1914. Inkor. v drž. Ill., 14. maja 1915.
SEDEŽ: JOLIET, ILL.

GESLO: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD."
"VSI ZA ENEGA, EDEN ZA VSE."

GLAVNI ODBOR:

Predsednik.....George Stonich, Joliet, Ill.
Podpredsednik....John N. Pasdertz, Joliet, Ill.
Tajnik.....Josip Klepec, Joliet, Ill.
Zapisnikar.....Ant. Nemanich, Jr., Joliet, Ill.
Blagajnik.....John Petric, Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

1. Anton Kastello, La Salle, Ill. 2. John Stua, Bradley, Ill.
3. Nicholas J. Vranichar, Joliet, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR:

1. Stephen Kukar, Joliet, Ill. 2. Anton Trgovčič, Mount Olive, Ill.
3. Josip Težak, Joliet, Ill.

Glasilo: AMERIKANSKI SLOVENEC, Joliet, Ill.

Vsa pisma in denarne pošiljatve se naj naslove na tajnika. — Vse pritožbe se naj pošljejo na 1. porotnika.

Podrejeno Društvo za Družbo sv. Družine se sme ustanoviti v kateremsibodi mestu države Illinois s 8. udi obojega spola.

D. S. D. sprejema moške in ženske za ude v Društva iz vseh krajev od 16. do 55. leta. Ob pristopu plača vsak član(ica) en dolar v rezervni sklad.

IZPLAČUJE SMRTNINE $250.00 ali $500.00 dedičem umrlega člana popolno vsoto takoj po sprejemu in sicer še isti dan, ko so vse tozadevne listine v redu in sprejete v gl. uradu.

IZPLAČUJE ODŠKODNINE, katere je deležen vsak član(ica), in sicer:

Za popolno izgubo vida na enem očesu vsoto $100.00;
za popolno izgubo vida na obeh očesih vsoto $250.00;
za izgubo ene roke nad zapestjem vsoto $100.00;
za izgubo obeh rok nad zapestjem vsoto $250.00;
za izgubo ene noge nad členkom vsoto $100.00;
za izgubo obeh nog nad členki vsoto $250.00;
za izgubo najmanj štirih prstov ali cele dlani ene roke vsoto $50.00;
za izgubo najmanj štirih prstov na eni nogi ali stopala vsoto $50.00;
za zlomljeno hrbtenico vsoto $100.00, če je ud za vedno nezmožen za vsako delo.

IZPLAČUJE ZA OPERACIJE, česar je deležen vsak član(ica) in sicer se izplača vsota $50.00 za enkratno operacijo na slepiču (appendicitis) in za enkratno operacijo na kili ali vtrganjem.

Za poškodnine in operacije se ne pobira rednih mesečnih asesmentov, temveč razpiše gl. tajnik na vse člane(ice) primeren asesment kadar je treba izplačati poškodnine ali operacije za ta sklad, da se pokrijejo poškodnine in izplačila za operacije.

Vsak član(ica) je deležen vseh dobrot in pravic (po dne 1. maja 1915), ki jih daje D. S. D. takoj ko je bil pravilno sprejet v katero Podružnico in D. S. D. **Poleg tega plačujejo Društva bolniško podporo.**

Člani(ice) plačajo sledeči asesment z ozirom na starost ob pristopu in z ozirom na vsoto zavarovalnine:

Razred.	Za $250.00: Starost.	Asesment.	Razred.	Za $500.00: Starost.	Asesment.
1	16—20	18c	1	16—20	35c
2	20—25	20c	2	20—25	40c
3	25—30	23c	3	25—30	45c
4	30—35	25c	4	30—35	50c
5	35—40	28c	5	35—40	55c
6	40—45	32c	6	40—45	63c
7	45—50	38c	7	45—50	75c
8	50—55	45c			

Poleg tega plača vsak član(ica) še 5c na mesec za stroške.

NOVO DRUŠTVO SPREJETO.

Novoustanovljeno društvo sv. Družine št. 7 D. S. D. v Madison, Ill., sprejeto. Imena članov(ic): Anton Pleše, Marija Pleše, John Novosel, Franca Novosel, Frank Mavretič, Anton Jelenič, Anton Ružič, Jakob Briški, Ivka Glad, Ivka Kaifaš, Nikola Škundrič, Ivan Gudac, Filip Abramovič, Antonija Sprajcar, Jožefina Abramovič, Mary Papa, Neža Mihelčič.

NOVOPRISTOPLI ČLANI(ICE).

K društvu št. 1, Joliet, Ill.: Joseph Riffel.

K štev. 6, Waukegan, Ill.: Frances Košir, Johana Pustavrh in Helena Kaučič.

Madison, Ill., 7. jun. — Naše novo društvo sv. Družine ima 17 začetnih članov(ic) za katere sem odposlal že pristopnino po $1.00, zdravniške liste in pa mesečno plačo za junij. Upamo, da bomo vsi sprejeti in nadejamo se, da jih še več pridobimo.

V nedeljo smo imeli svojo prvo redno mesečno sejo in izvolili sledeče v odbor:

Anton Pleše, predsednik,
Janko Novosel, podpredsednik,
Jacob Briški, tajnik,
Anton Ružič, računovodja,
Nikola Skundrič, blagajnik,
Ivan Gudac, Frank Mavretič in Anton Jelenič, odborniki.

Vsi stanujoči v mestu Madison, Madison Co., Illinois.

Z bratskim pozdravom,

Ant. Pleše, preds.

NA FRONTI.

(Iz "Slovenca".)

Brat gospoda kaplana E. Šimnica pri sv. Petru v Ljubljani g. Konrad Šimnic, praporščak pri 17. pešp., piše z bojišča dne 18. aprila med drugim:

Ne bo brez posledic.

Kdor je toliko časa v vojni kakor jaz, — mislim seveda na tiste, ki so v fronti in ne za njo — bo gotovo odnesel kake posledice in vplive iz nje. Jaz sem na primer postal silno pozabljiv in mnogokrat zelo raztresen. Ako mi kdo pove ime kakega kraja, ga navadno v petih minutah pozabim. Celo imen častnikov, ki so padli ali so bili ujeti, se ne morem vseh spomniti.

Najhujši so bili prvi dnevi pri Gologori, potem na gori Turkičace, kjer smo dva dni ležali v jarkih in je ruska artiljerija neprestano obstreljevala naša kritja, ter končno pri Grodeku. Napetost živcev v topniškem ognju, ako je namenjen naravnost tvojim kritjem, je nepopisna. Naenkrat prifrči granata par korakov pred kritje, nato udari blizu za kritjem; na levi je že vse ranjeno, na desni vidiš ležati mrtve in ranjene. Vsak hip pričakuješ, da trešči tudi v tvoj okop, in če to traja cel dan kakor v prvih bitkah, si zvečer popolnoma zdelan in napol neumen; žeja, ki te muči v takih napetih urah, je naravnost strašna.

Pozicijski boj.

Po mnogih velikih bojih, ki jih o priliki podrobneje opišem, smo se zakopali na nekem predkarpatskem gričevju in vodimo od 1. marca naprej takoimenovani pozicijski boj. To se pravi: obe stranki sta se zakopali druga nasproti drugi, utrdili postojanke kolikor najbolj mogoče in jih napravili nepristopne. Sedaj čakamo na ruski napad. Naše postojanke so kakor trdnjave. Ko so se Rusi približali našim gričem, se par dni niso pokazali iz gozda, marveč so le previdno opazovali. Ponoči pa so se pomikali bliže in bliže. Vsako noč je nastal kak nov jarek pred nami. Tako so brez boja prodrli do potoka, ki teče med obema strankama, in se nam približali na 600 do 2000 korakov. Tega seveda nismo mogli preprečiti, ker ponoči se nič ne vidi in se jarki lahko nemoteno kopljejo.

Sedaj se gledamo ko pes in mačka že poldrugi mesec. Rusi so med tem časom že večkrat poizkusili prodreti našo črto na obeh krilih, a so bili vedno odbiti. Mi kakor Rusi smo postavili svoje topove na skritih krajih, odkoder se vsak dan oglašajo; posebno naša artiljerija prav pridno strelja na razne objekte in točke, kjer se domneva, da je kak večji oddelek Rusov. Večinoma pa gre pri tem streljanju le za vznemirjanje sovražnika; le tu pa tam se pripeti, da se kaj zadene in da je kdo mrtev ali ranjen — bodisi pri nas, bodisi pri sovražniku. Rusi sploh malo streljajo: nekaj menda zato, ker štedijo z municijo, nekaj pa zato, da bi ne izdali svojih postojank. Pri napadih je pa delavnost artiljerije naravnost velikanska.

Nasproti naši desni diviziji so Rusi postavili dva balona na vrveh, s pomočjo katerih izvršujejo poizvedovanja. Vsekaj, kadar je lep solnčen dan, se dvigneta balona v zrak in z njima opazovalci, ki so nameščeni v gondolah. Ponoči nas pa Rusi obsvetljujejo z žarometi, da ne pozabimo nanje.

Tudi pehota, naša kakor ruska, odda tu pa tam kak strel, če se posamezen mož pokaže izza kritja. Kak hudomušen "Janez" ustreli na Rusa, ki je bil šel morda po vodo ali po nujnih "dolžnostih"; strelja seveda iz gole nagajivosti, ker na 1600 korakov ni lahko zadeti. Rus se vrže na tla in potrpežljivo čaka, da se duhovi pomirijo, potem pa v brzem teku nadaljuje svojo pot v kritje, kjer si oddahne. Rusi se seveda za vsak naš strel revanžirajo in tudi streljajo; toda strel gre prenizko ali previsoko, kar naš "Janez" naznani Rusom s tem, da zamahne s čepico sem in tje. Rusi zopet ustrele in zopet zgreše, toliko časa, da se naveličajo. Seveda se pa taka šala lahko plača s smrtjo, kajti kaka krogla se slučajno le lahko zmoti in pogodi "Janeza" v glavo.

Izvzemši grmenja topov, potekajo naši dnevi mirno in enolično. V devetih mesecih vojne se bom tako navadil tega novega rokodelstva, da se bom doma kar čudil, kako da je vse mirno — ali ne bodo pričeli streljati? Gotovo se bom v sanjah vedno pretepal in "Janeze" ošteval.

Pogreb 17letnega ljubljanskega prostovoljca.

Napačno bi pa bilo misliti, da je pozicijski boj brez vsake nevarnosti. Prav lahko najde sovražna krogla tudi v strelskem jarku svoj cilj. To priča med drugim naslednji slučaj: V nekem nočnem streljanju je bil pri nas smrtno zadet 17letni prostovoljec Šuštarič iz Ljubljane; krogla ga je ubila v trenotku, ko je deval v puško nov magacin patronov. Mlademu vojaku smo skopali grob za kritji v smeri proti Kranjski. Pokopal ga je č. g. dr. Kulovic. Naša stotnija, kateri je pripadal Šuštarič in ki je bila ravno v rezervi, je tvorila špalir ob obeh straneh groba. Razen moštva in poveljnikov posameznih vodov so počastili spomin padlega s svojo navzočnostjo tudi gospodje: bataljonski poveljnik stotnik Žerjav, poveljnik naše stotnije stotnik Šmid, stotnik Lenart in pa bataljonski zdravnik. Ganljivo je bilo, ko so častniki in moštvo odkritih glav molili za g. dr. Kulovicem Očenaš za dušo padlega mladega kranjskega junaka. Č. gospod kurat je v svojem kratkem, ganljivem nagrobnem govoru med drugim omenil, da mladeničeve smrti ne smemo smatrati kot nekaj brezupno žalostnega, saj si je poleg bojne slave na tem svetu s svojo smrtjo za domovino pridobil mučeniški venec in večno slavo onkraj groba. Vojaki so postavili na grob lep, s smrečjem okrašen križ z napisom: "Tukaj počiva infanterist Valentin Šuštarič, pešpolka št. 17., rojen leta 1897., iz Ljubljane na Kranjskem. Padel je dne 10. aprila 1915 za dom in cesarja. Bodi mu lahka bratska zemlja!"

NAPAD OB DUNAJCU.

4. maja 1915.

Slavno uredništvo! Tu Vam pošiljam kratek opis o našem napadu ob reki Dunajec, in sicer v oddelku blizo Dunajčevega izliva v Visło.

23. aprila smo odšli iz naših postojank pri Gorlicah, kjer so nas nadomestile sveže nemške čete. Vozili smo se s svojimi topovi do 29. aprila po sami nepregledni ravni ter se ustavili končno za pol kilometra pred reko Dunajec. Ponoči smo zavozili v bojno črto in celo noč kopali nasipe. Zjutraj so bili topovi pripravljeni za strel.

Šele 1. maja smo izvedeli, da gre za odločen napad, ki ga imajo naše baterije podpirati s tem, da razbijejo sovražnikove utrdbe. Med tem naj bi pionirji s čolni prepeljali pehoto čez 100 metrov široki Dunajec. Da se to čim bolj posreči, je morala naša baterija postaviti ên top prav v ospredje, to je na breg Dunajca. In ravno moj top je moral tja. Treba je bilo najprej pripraviti prostor, top se je pa imel spraviti na mesto šele ponoči. Ker je moštvo že prejšnjo noč naporno delalo, nam nova naloga seveda ni nič kaj dišala. Drugi so se mogli nekoliko odpočiti in naspati, mi smo pa zopet delali čez polnoč. 1. maja zvečer smo top spravili na pripravljeno mesto. Ob tem so nas obletavale krogle kakor hrošči, a kljub temu ni bilo druge nesreče, nego da je bil en voznik ranjen v roko.

Mirno smo pričakovali znamenja za strel. Bili smo štirje Kranjci: četovodja (moja malenkost), poddesetnik Koritnik in topničarja Bizjak in Ravnikar (doma nekje od Moravč); drugi so bili Čehi. Z nami je bil tudi gosp. poročnik Leo Poljanec iz Ljubljane. Puške so venomer prasketale. Bila je ura deset, enajst, a še vedno nič povelja. Ob 12. uri je končno prišlo znamenje po telefonu. Hip nato je strašen grom pretresel ozračje. Iz nad 30 žrel se je vsipal ogenj na ruske postojanke. Opazoval sem strele našega topa. Prvi je šel preveč na desno, drugi previsoko, tretji pa je udaril naravnost v cilj; potem je šlo neprestano naprej. Videl se je samo blisk šrapnelov in udar granat, ki so metale zemljo na vse strani. Na več krajih so granate užgale hiše. To je dalo vsemu še strašnejše lice. Streljali smo neprestano, dokler niso v zraku zažarele tri rakete, znamenje, da je pehota prepeljana in da imamo ogenj ustaviti. Sedaj je bilo slišati le še prasketanje pušk.

Ob 4. uri so zaorili prvi "Ura!" na desnem krilu, na levem par ur pozneje. Stopili smo na nasip in opazovali pehotni naskok, kar je za nas topničarje redka prilika. Zjutraj so prinesli prve ranjence, katerih je bilo pa hvala Bogu, zelo malo. Vsak je s čudom ogledoval naš top: "A, to je tisti, ki je Ruse tako vrtal iz zemlje!" Vsi pešci s katerimi sem govoril, so pripovedovali, da se še noben napad ni tako krasno posrečil s tako neznatnimi žrtvami. Pijonirji so se posebno odlikovali: V eni uri so prepeljali čez reko 99. in 48. polk ter bataljon bosniških lovcev. Ti so mi pripovedovali, da Rusi niso imeli nobenega časa za odpor, ker so bili popolnoma presenečeni. Nekateri so v spodnjih hlačah letali okrog. Ruski častniki so prejšnji večer še plesali. Ujeli smo nad 1000 Rusov s par častniki in uplenili 4 topove ter par strojnih pušk.

Imeli smo tedaj krasen prvi maj. Rusi so se umaknili na celi črti in upamo v kratkem prestopiti mejo, od katere smo oddaljeni samo par kilometrov.

Vreme imamo krasno, noči so pa še vedno zelo mrzle. Vasi so tod okrog vse zapuščene, hiše popolnoma razdejane. Ubogi ljudje, ko se vrnejo na svoje domove! Za nas je še precej dobro; hrane imamo dovolj, kar je glavno. Pozdrav vsem prijateljem! — Tone s Trnja.

Ogrski državni zbor o Hrvatih.

Grof Tisza je v ogrskem državnem zboru govoril o hrvaških polkih nastopne besede: "Ne morem zamolčati, da tudi neogrski deli tega naroda kažejo v našem velikem času sijajne dokaze svoje domovinske ljubezni. Velika moralna moč je v resnici, ki priča o privlačni sili, s katero vabi krona sv. Štefana, ideja ogrske države, vse državljane te dežele nase. To bo velik nauk za bodočnost. Gotovo mi bode vsak član te zbornice pritrdil, če v svojem patrijotičnem veselju posebno povdarim, da je na teh junaških bojih imel bratovski hrvaški narod svoj najsijajnejši delež. V ogrski zgodovini so vedno slavni oni listi, ki jih je spisala skupno prelita kri ogrskega in hrvaškega naroda. Pred našimi očmi zopet vstajajo oni veliki dnevi, ki tvorijo oporo, zastavo in zagotovilo miru in svobode v Evropi."

Radi mumije vstrelil deklo.

Na bulevardu de la Vilette v Parizu stanuje bogat, postaren gospod, ki je znan kakor nabiratelj stari. Med njegovimi starinami in dragocenostmi se je nahajala tudi egiptovska mumija. Bila je to hči nekega faraona, ki je živela pred več stoletij tamkaj ob Nilu, ki je bila sodeč po obrazu, ki je bil naslikan na njeni krsti, izredne lepote. Srce starega gospoda je bilo povsem navezano na balzamovano egiptovsko kraljevo hčerko. Nihče se jej ni smel približati. Njegovemu službenemu osobju je strogo prepovedano čistiti prah s krste; to je opravljal starinar sam z malim mehom, s katerim je zelo previdno ravnal. Ta skrivnostna mumija pa je silno mikala radovednost neke dekle. Podolgi borbi sama s seboj, je ta radovedna Evina hči v odsotnosti svojega gospodarja hotela videti, kaj se nahaja v skrivnostni krsti. Njena radovednost je bila usodepolna zanjo. Pod njenimi neokornimi prsti je strohnela kraljeva hči razpadla v prah vzlic povojem in trakom, s katerimi je bila prevezana. Dekla se je stresla od strahu pred svojim gospodarjem. Ko se je isti povrnil domov ter namesto svoje ljubljene hčere Faraonove našel le kupček prahu, se je tako silno raztogotil, da je vzel revolver ter ustrelil v deklo, ki so morali potem težko ranjeno odvesti v bolnišnico.

Iz ruskega humorja.

Ivan Jefremovič Volhimin, edini sinček bogatega veleposestnika, je bil abiturijent na gimnaziji v Smolensku. Bil je ravno pred maturo, toda vedel je prav gotovo, da je ne bo izdelal. Ni znal popolnoma nič. Stari Volhimin je prišel v Smolensk, da se posvetuje z gospodom ravnateljem. "Eh," ga je tolažil gospod ravnatelj, "saj bo napravil maturo." — "Ne napravi je!" je majal z glavo oče. "Vem, da je ne napravi, saj ne zna ničesar." — "Napravi, Jefreme Ivanič, napravi." — "Ne napravi!" — "Torej pa stavite! Za tisoč rubljev!" In stavil je. Ivan Jefremovič je slučajno napravil maturo in batjuška Jefrem Ivanovič je moral kot pošten človek takoj plačati svojo — izgubljeno stavo.

Švicarske gore so se znižale.

Vse švicarske gore so se znižale za 3 m 26 cm. To se je pa zgodilo na sledeči način: Iz ženevskega jezera štrli visoka skala imenom "Pierre a Niton". Leta 1820 so jo zmerili ter našli, da je 376 m 85 cm visoka. Po tem znaku so nato preračunili visokost za vse švicarske gore. Sedaj pa se je izkazalo, da so se leta 1820 zmotili za 3 m 26 cm. vsled česar je treba vse visočine na katastrskih kartah popraviti.

Španska policija — napadalci.

Ko je bil španski kralj Alfonz pred šestimi leti v Parizu, se je izvršil na njega atentat z bombami. Malo je manjkalo, da nista mladi kralj in tedanji francoski predsednik Loubet izgubila življenje. Sedaj, po šestih letih, je pariška policija zasledila, da so cel napad aranžirali španski tajni policaji.

Servus.

Jurčka so poslali v lekarnico po zdravila. Lekar mu jih da in pravi: "Servus (sluga) Jurček!" — Ker te besede Jurček še ni slišal, vpraša jednega svojih tovarišev, kaj pomeni beseda "servus". Tovariš pa, ki tega sam ni vedel, reče šaljivo: "'Servus', to se pravi 'tepec'."

Jurček se razjezi, vrne se brž k lekarju in vpije skozi odprta vrata: "Servus, servus, — pa še jedenkrat servus, to imate sedaj!"

DRUŠTVO SV. DRUŽINE

(Holy Family Society)

štev. 1, D. S. D. v Jolietu, Ill.

Geslo: "Vse za vero, dom in narod."
"Vsi za enega, eden za vse."

Odbor za leto 1915.

Predsednik.....George Stonich.
Podpredsednik.....Stephen Kukar.
Tajnik..... Jos. Klepec
Zapisnikar.....Anton Nemanich Jr.
Blagajnik.....John Petric.
Reditelj.....Frank Kocjan.

Nadzorniki:

Anton Šraj, Jr.
Nicholas J. Vranichar,
Joseph M. Grill.

To društvo sprejema v svojo sredo može, žene, fante in dekleta od 16. do 55. leta.

To Društvo izplačuje bolniške podpore $1.00 na vsak delavni dan za 50c na mesec.

Izplačuje zavarovalnino, poškodnino in za operacije, za plačila, kakor kaže oglas gl. urada.

Kdor želi pristopiti naj se oglasi pri tajniku; ako mu ni mogoče priti, naj piše za podrobnosti.

To je eno največje slov. društvo v Ameriki in menda ima najugodnejše postave v vsakej zadevi, zato ne bo nikomur žal, če postane član(ica). Pristopite, če ste že v katerem društvu ali ne.

Pri tem društvu ni nepotrebnih postav. Edino kar se zahteva je, da vsak ud plača svojo mesečnino. Kazni in drugih nepotrebnosti ni nobenih v tem društvu. 1t-w-F

LINCOLN HIGHWAY

Market and Grocery

PERER FRANCK, Proprietor

406-408 CASS STREET **Both Phones 782** **JOLIET, ILLINOIS**

Največja mesnica, kjer dobite boljše blago po nižjih cenah.

Posebne cene koncem tega tedna.

EXTRA---Sveža surova mast, funt po 9½c

Rendered Lard, per pound..11c
Fancy Pork Loin Roast, per pound 12½c
Fancy Pork Chops, per lb...13c
Fancy Pork Butts, per lb..12½c
Fresh Spare Ribs, per lb...8½c
Fresh Pork Liver, per lb.....4c
Fresh Calves Liver, per lb..20c
Fresh Beef Liver, per lb....10c
No. 1 Sugar Cured Hams, per pound 14c
No. 1 Sugar Cured Bacon, per pound 16c
No. 1 Sugar Cured Picnic Hams, per pound 11c
Native Beef Sirloin Steak, per pound 17c
Native Beef Round Steak, per pound 16c
Native Beef Shoulder Steak, per pound 15c
Native Beef Pot Roast, per pound 12½c
Native Beef Boneless Rib Roast, per pound 18c
Native Beef Boneless Rump Roast, per pound 17c
Native Veal Roast, per lb 20c to 16c
Native Veal Chops, per lb...18c
Native Veal Steak, per pound, 22c to 20c
Fancy Leg Mutton, per lb...16c
Fancy Mutton Chops, per lb 14c
Fancy Mutton Stew, per pound 14c and 12½c
Sweet Pickled Pork, per lb..14c
Fancy Corned Beef, per pound, 14c and 12½c
Pickled Pigs Feet, per lb.....6c
Sliced Minced Ham, per lb..15c
Sliced New England Ham, per pound 15c
Sliced Dried Beef, per lb....35c
German Salami, per lb.....24c
Fancy Cervelat, per lb.....24c
HOME MADE LIVER SAUSAGE, 3 for 25c
Home Made Bulk Pork Sausage, per lb. 12c
Home Made Link Pork Sausage, per pound 12½c
Potatis Korf (Potatoe Sausage), made by Mr. E. Johnson, per pound 10c
Kranjske Klobase, made by Mr. Joe Pasdertz, per pound.....16c
Fresh Ground Hamburger, per pound 12c
Fancy Frankfurts, per lb....11c
Fancy Bologna, per pound 11c
Fancy Polish Sausage, per lb 11c
Fancy Austrian Sausage, per pound 17c
Fancy Met Wurst, per lb....15c

Naše cene so nižje, a ne vrednost blaga, ker naš namen je prodajati vedno najboljše blago. Naši mesarji so najboljši in naša mesnica je najčistejša v celi državi.

Vse blago jamčimo. — Vsak dan je razprodaja na nekatere vrste blagu. PRIDITE NAS OBISKATI, DA SE PREPRIČATE.

Morski razbojnik.

Spisal kapitan Frederick Marryat.
Iz angleščine prevel J. M.

(Dalje.)

"Drago bodo plačali," je hladnokrvno odgovoril Kajn ter ostal še nadalje na svojem nevarnem mestu.

"Kri za kri, in tudi ako jo moram piti!" je odgovoril drugi krmar, ko je videl teči kri iz rane na svoji roki; "zaveži mi robec okoli roke, Bill!"

V tem pa je ukazal Kajn naravnati svoje topove in jih izstreliti.

"To bo dovolj, fantje! Sedaj pa obrnite ladjo! Hawkhurst — ne smemo izgubiti še več ljudi."

Razbojniška ladja se je obrnila in odjadrala.

Portugalci so mislili, da je dobila spričo nepričakovanega odpora dovolj med pleča in zbežala; zato so od veselja glasno kričali.

"Saj kričite poslednjikrat v življenju!" je odvrnil zasmehljivo Kajn.

Črez nekoliko minut je bila razbojniška ladja zopet miljo daleč od druge.

"Sedaj, Hawkhurst, ustavi ladjo in obrni! Pripravi veliki top in glej, da zadene vsak strel! Ostali pa naj gredo, da postavijo nov mali sprednji jadrenik in urede takelažo."

Zopet so obrnili prednji del razbojniške ladje proti oni drugi, ki je bila daleč eno miljo ali nekoliko več. Veliki 32funtni top je sedaj enakomerno streljal in vsaka krogla je zadela. Zastonj je izpreminjala ladjo svojo smer in se poizkušala obrniti proti razbojniški tako, da bi mogla streljati. Razbojniška ladja je začela pluti bolj počasi; ostati je hotela v toliki razdalji, da bi bili topovi portugalske ladje neškodljivi, streljanje iz dolgega topa pa tem uspešnejše. Ladja je bila sedaj popolnoma prepuščena razbojniku na milost in nemilost. Vendar milosti ni bilo, kakor si lahko mislimo. Dolge tri ure je trajalo streljanje, dokler ni bil veliki top tako razgret, da je razbojniški kapitan ukazal prenehati s streljanjem. Ali se je ladja podala ali ne, ni bilo mogoče reči, ker je bilo pretemno, da bi bili videli. Med streljanjem iz velikega topa so postavili drugi razbojniki nov mali sprednji jadrenik in popravili so vso škodo, ki so jo bili naredili sovražni topovi. Razbojniška ladja je plavala za ono v primerni razdalji, dokler ni napočil dan.

Pojdimo sedaj na krov portugalske ladje. Plula je v Indijo in je bila ena izmed onih redkih, ki jih je pošiljala portugalska vlada v to deželo. Indija je bila nekdaj popolnoma v njeni oblasti, sedaj pa so imeli Portugalci samo še nekoliko kvadratnih milj ozemlja. Namenjena je bila ladja v mesto Goa ter je imela na krovu oddelek vojakov, novega guvernerja in njegova dva sina, nekega škofa z vnukinjo in s služabniki. Malokdaj se je prigodilo, da je odplula tako zelo obložena ladja, in zaraditega je umevno, da se je že dolgo pred njenim odhodom povsod govorilo o njej. Kajn je že pred nekaj meseci dobil vsa potrebna poročila o njenih tovorih in njenem cilju. Toda kakor delajo Portugalci navadno še dandanes, so odlašali dan za dnevom in tako je odplula ladja cele tri tedne pozneje, kakor je bilo določeno izpočetka. Kajn je zaraditega odplul proti že omenjenemu zalivu in pri tem pokazal, kako izvrstno je bil vse preračunil. Streljanje razbojniške ladje je provzročilo veliko škodo. Mnogo mornarjev kakor tudi vojakov je bilo ubitih in ranjenih, in naposled so razvideli, da je vsaka branitev zastonj. Kolikor jih je bilo še neranjenih, so vsi hiteli v spodnje prostore, da utečejo smrtonosnim strelom. V onem času, ko je razbojniška ladja prenehala streljati z velikim topom, ker je bil že preveč razgret, sta bila na krovu portugalske ladje samo kapitan in star utrjen mornar, ki je stal pri krmilu. V spodnjem krovu pa so se gnetli ostali mornarji in potniki na ozkem prostoru. Nekateri so oskrbovali veliko število ranjencev, drugi pa so klicali svetnike na pomoč. Sredi vseh je stal škof, mož visoke, častitljive postave in kakih šestdeset let star, pošiljal goreče prošnje v nebo in pripravljal na smrt ranjence, ki so jih tovariši prinesli dol in položili predenj na tla. Poleg njega je klečala njegova vnukinja, osirotelo, kakih sedemnajst let staro dekle, ki ni odmeknilo očesa od njega, dokler je molil, potem pa se ozrla polna usmiljenja in solznih oči po umirajočih rojakih, katerih zadnji trenutki so bili po svetih škofovih opravilih in molitvah nekoliko veselejši. Na drugi strani škofa je stal guverner don Filip de Ribiera s svojima sinovoma, ki sta bila v prvih mladostnih letih, a kljub temu že v kraljevi službi. Žalost je bilo videti na obrazu don Filipa de Ribiera; pričakoval je najhujše zlo. Njegov starejši sin pa je imel svoje oči uprte na ljubki obraz Tereze de Silva — šele tega večera sta si bila ob izprehajanju na krovu prisegla večno zvestobo — še tega večera sta plavala v sreči sedanjosti in sanjala o sreči v bodočnosti. Toda zapustiti jih moramo in se vrniti na krov.

Kapitan je bil krenil proti zadnjemu delu ladje in stopil k staremu mornarju Antoniju, ki je stal pri krmilu.

"Še vedno vidim sovražno ladjo, Antonio, in vendar sedaj skoro dve uri že ni streljala; ali misliš, da se je kaj pripetilo njenemu velikemu topu? V tem primeru bi imeli nekoliko upanja na rešitev."

Antonio je zmajal z glavo: "Bojim se, da imamo le malo upanja, kapitan; takoj po prvem strelu iz tega topa sem spoznal, da je iz medi; nobena ladja nima železnih dolgih topov takega kalibra. Verujte mi, oni le čakajo, da se top ohladi in da napoči dan; sedaj, ko je ona ladja na boljšem, smo izgubljeni."

"Kakšna ladja more biti to — francoski kaper?"

"Rad bi, da bi bilo tako, in obljubil sem srebrn svečnik sv. Antonu, ako ne bo kaj hujšega; zakaj potem moremo vsaj upati, da zopet vidimo svojo domovino; bojim se pa, da je ne bomo."

"Kakšna ladja pa misliš, da je, Antonio?"

"Ona razbojniška ladja, o kateri smo slišali že toliko."

"Jezus, pomagaj nam! Tedaj moramo prodati življenje kolikor mogoče drago."

"Tudi jaz mislim tako, kapitan," je odgovoril Antonio in obrnil kolo pri krmilu.

Napočil je dan in pokazal razbojniško ladjo, ki jih je še vedno zasledovala v isti razdalji, ne da bi se videlo najmanjše življenje na njenemu krovu. Šele ko je stalo solnce že nekoliko više nad obzorjem, je bilo zopet videti oblačke dima, ki so se začeli vzdigovati iznad nje, in zopet so padale krogle na portugalsko ladjo. Vzrok temu je bil, ker je hotel morski razbojnik počakati, da se vzdigne solnce nekoliko više, da bi laže videl, ali niso morebiti kake druge ladje blizu, preden ugrabi svojo žrtev. Portugalski kapitan je bil odšel na zadnji del ladje in razvil svojo zastavo; razbojniška ladja pa ni pokazala ničesar. In zopet je prižvižgala krogla po zraku in padla na krov nesrečne ladje. Mnogo onih, ki so bili prišli na krov, da vidijo, kaj se godi, je zopet naglo zbežalo v prejšnje bivališče.

"Pazi na krmilo, Antonio," je dejal kapitan, "jaz moram dol, da se posvetujem z guvernerjem."

"Nič se ne bojte, kapitan, dokler se bodo držali tile moji udje, bom izvrševal svojo dolžnost," je dejal stari mož, dasi je bil že močno utrujen od dolgega čuvanja in napora.

Kapitan je odšel v spodnji krov, kjer je našel zbrane skoro vse mornarje in potnike.

"Gospoda," je dejal, ko je bil nagovoril guvernerja in škofa, "ona ladja ni razvila in ni pokazala nobene zastave, dasi smo mi storili tako. Prišel sem, da zvem, kaj mislite. Braniti se ne moremo več in bojim se, da smo popolnoma v oblasti morskega razbojnika."

"Morskega razbojnika?" so vzkliknili nekateri, se trkali na prsi in klicali svetnike na pomoč.

"Mir, dragi moji, bodite mirni!" je pokojno opomnil škof. "Kaj bi bilo najbolje storiti," je nadaljeval ter se obrnil h kapitanu, "ne morem svetovati niti najmanj. Jaz sem mož miru in zame torej ni prostora pri vojnem posvetovanju, don Ribiera, to moram prepustiti vam in vašima sinovoma. Nikar se ne boj, draga Tereza, ali nismo vsi pod varstvom vsegamogočnega Boga?"

"Sveta devica, usmili se nas!" je vzkliknila Tereza.

"Pojdita, sinova," je rekel don Ribiera, "na krov, da se posvetujemo; nihče drug naj ne hodi za nami. Nepotrebno bi bilo, še druga življenja spravljati v nevarnost, ki utegnejo biti še precejšnje vrednosti."

Don Ribiera in njegova sinova so šli s kapitanom na krov in se skupno z Antonijem posvetovali, kaj storiti.

"Samo eno nam preostaja," je dejal starec črez nekoliko časa, "zavijmo zastavo, kakor bi se hoteli vdati. Potem pride ladja bliže in razbojniki bodo hoteli priti na našo ladjo ali s pomočjo čolnov ali pa takoj z ladje. Vsekakor bomo takoj spoznali, kakšna ladja je, in ako je razbojniška, moramo prodati življenje, kolikor moremo drago. Ako snamemo zastavo in pride ladja bliže, kakor mislim, da bo, naj bo vsakdo izmed nas pripravljen na obupen boj."

"Prav pravite, Antonio," je odgovoril guverner, "pojdite, kapitan, in snemite zastavo — da vidimo, kaj stori razbojnik. Pojdita dol, fanta, in pripravita mornarje in vojake na boj, da store svojo dolžnost."

. godilo se je, kakor je povedal Antonio. Kakor hitro so zavili zastavo, je razbojniška ladja prenehala streljati in zavila jadra, na glavnem jadreniku pa se je prikazala strašna črna zastava. Še enkrat se je usula toča topovih krogel na portugalsko ladjo in preden se je razkadil dim, sta že obe ladji trčili druga ob drugo.

Mornarji portugalske ladje so skupaj z vojaki tvorili precej močno četo. Ko so ugledali črno zastavo, je sicer vsakomur zastalo srce, vendar je pa kmalu vse navdal obupen pogum.

"Nože, fantje, nože!" je vpil Antonio ter planil k napadu, za njim pa najhrabrejši.

"Kri za kri!" je zavpil drugi krmar razbojniške ladje in udaril proti staremu možu.

"Tu jo imaš," je odgovoril Antonio, ko je s svojim nožem predrl razbojniku srce, sam pa se je v istem trenutku zgrudil mrtev na tla.

Bil je boj na življenje in smrt, toda število in divjost razbojnikov sta nasled zmagali. Kajn in Hawkhurst sta prodirala naprej in Kajn je podrl vse, kar mu je prišlo na pot. En sam udarec razbojniškega kapitana je presekal glavo don de Ribieri do rame, drugi je usmrtil njegovega starejšega sina, Hawkhurst pa je prebodel mlajšega. Portugalski kapitan je tudi že padel in mornarji se niso mogli več ustavljati. Bilo je splošno klanje. Trupla so pometali v morje, kakor hitro so jih pobili. Ni trajalo pet minut, in nti enega živega Portugalca ni bilo več na krvavem krovu nesrečne ladje.

DEVETO POGLAVJE.

Zajetje.

"Ukaži, da nihče ne sme iti v spodnje prostore ladje, Hawkhurst!" je dejal kapitan morskih razbojnikov.

"Sem že in razpostavil sem straže pri vhodih. Ali naj pripravimo našo ladjo na odhod?"

"Ne, ni treba. Veter že ponehava in v pol ure popolnoma preneha. Ali smo izgubili mnogo mož?"

"Samo sedem, kolikor morem dognati, toda med njimi je Wallace, drugi krmar."

"Nekoliko odlikovanj in povišanj ne bo škodilo," je odgovoril Kajn; "vzemi nekoliko najboljših mož ter preišči z njimi ladjo; nekoliko ljudi je gotovo še ostalo živih. Vrhutega odpošlji sražo na našo ladjo, samo Krumani so na njej in —"

"Eden, ki bi ga bilo bolje odpraviti z nje", je odgovoril Hawkhurst.

"Kaj pa naj storimo z onimi, ki jih najdemo spodaj v ladji?" je nadaljeval.

"Naj ostanejo živi."

"Prav pravite; sicer bi morali dolgo iskati oni del ladjinih tovorov, ki je ravno za nas," je dejal Hawkhurst ter odšel, da zbere ljudi, ki so še plenili na glavnem delu krova in v kapitanovi kabini.

"Sem, vi z Malte, tja gor in dobro pazite in glejte, ali ni videti nobene ladje!" je dejal kapitan in odšel proti zadnjemu delu ladje.

Preden je zbral Hawkhurst svoje ljudi in jih odposlal nazaj na ladjo, je veter popolnoma prenehal, kakor je običajno le v teh krajih.

Kje pa je bil Francisco med tem krvavim prizorom? Ostal je v kabini razbojniške ladje. Več, nego enkrat je prišel Kajn k njemu, da ga pregovori, naj pride na krov in pomaga zajeti portugalsko ladjo, toda zaman — njegov edini odgovor na vse grožnje in prošnje morskega razbojnika je bil: "Storite z menoj, kar vam je drago— pripravljen sem na vse —, dobro veste, da se ne bojim smrti — toliko časa, dokler ostanem na tej ladji, se nikdar ne udeležim vaših krvavih činov. Ako res spoštujete spomin na mojo mater, dovolite njenemu sinu, da si poišče poštenega in častnega dela."

Franciscove besede so zvenele Kajnu po ušesih, ko je hodil gor in dol po portugalski ladji, in kakor tudi ga je osramotil mladenič, vendarle je priznal, da mu je bil fant sicer enak v telesnem pogumu, toda da ga je presegal v duševnem. Premišljal je, kako naj nastopa proti Franciscu, ko je prišel na krov Hawkhurst. Spremljali so ga njegovi ljudje in tirali s seboj šest oseb, ki so bile utekle splošni moritvi. Bili so to škof, njegova vnukinja, njena služabnica, neko portugalsko dekle, nadzornik ladjinih tovorov, cerkvenik in duhovnikov služabnik. Prignali so jih na krov in jih v vrsti postavili pred kapitana, ki jih je strogo ogledoval. Škof je ponosno in pogumno pogledal Kajnu v oko, dasi je vedel, da so njegove ure štete, dekle je pa boječe gledalo okoli sebe, da vidi, ali je še kaj jetnikov in ali je med njimi njen zaročenec. Toda njene oči niso našle njega, ki so ga iskale — videla je samo bradate obraze morskih razbojnikov in s krvjo oškropljeni krov.

Zakrila si je obraz z rokami.

"Priženite k meni onega moža," je dejal Kajn ter pokazal na služabnika. "Kdo si ti?"

"Služabnik milostivega škofa."

"In ti?"

"Ubog cerkvenik v službi milostivega škofa."

"In ti?" je zaklical tretjemu.

"Nadzornik ladjinih tovorov."

"Na stran z njimi, Hawkhurst!"

"Ali potrebujete še ostale?" je vprašal pomenljivo Hawkhurst.

"Ne."

Hawkhurst je dal znamenje nekaterim razbojnikom, ki so nato odgnali cerkvenika in služabnika. Nekoliko sekund pozneje je bilo čuti zadušen krik in težak udarec v vodo. V tem času je razbojniški kapitan izpraševal nadzornika glede ladjinih tovorov, ko mu je nenadoma segel v besedo eden izmed razbojnikov ter mu izporočil v naglici, da je bila ladja zadeta pod vodno črto in da se hitro potaplja in pogreza v vodo. Kajn, ki je stal pri nekem topu z mečem v roki, je vzdignil roko in udaril, hote ali nehote razbojnika z ročajem tako močno po glavi, da mu je razbil črepinjo in je mož padel mrtev na krov.

"Tu imaš, jezičnež, za svoje poročilo; ako ostanejo ti ljudje trdovratni, smo delali zastonj?"

Drugi razbojniki so razvideli resnico kapitanovih besedi in niso prav nič nasprotovali tej kazni ter so odpravili truplo svojega tovariša.

(Nadaljevanje na 7. str[illegible]

The Will County National Bank

of Joliet, Illinois.

Prejema raznovrstne denarne uloge ter pošilja denar na vse dele sveta

Kapital in preostanek $300,000.00

C. E. WILSON, predsednik.
Dr. J. W. FOLK, podpredsednik
HENRY WEBER, kašir.

J. P. KING Lesni trgovec.
Oba telefon štev. 8
Clinton in Desplaines Sts. Joliet

Frank Lopartz
400 Ohio Street JOLIET

STARA GOSTILNA
NAJBOLJŠA POSTREŽBA.

W. J BRADY
ADVOKAT.
Posojuje denar in prodaja posestva.
Orpheum Theatre Building
JOLIET, ILL.

JOHN STEFANICH N. W. Phone 348
:.:Slovenska Gostilna:::
vino domače in importirano, fino žganje in diseče smodke.
915 N. Scott St., Joliet, Ill.

Oba telefona 215.
WERDEN BUCK
511-13 Webster Street,
JOLIET, ILL.
Tu dobite najboljši cement, apno, S
Tu dobite najboljši CEMENT, APNO, ZMLET KAMEN, OPEKO, VODOTOČNE ŽLEBOVE, ter vse kar spada v gradivo.
MEHAK IN TRD PREMOG.
Chicago Phone 225.

Oscar J. Stephen
Soba 201 in 202 Barber Bldg.
JOLIET, ILLINOIS
JAVNI NOTAR
Kupuje in prodaja zemljišča v mestu in na deželi.
Zavaruje hiše in pohištva proti ognju, nevihti ali drugi poškodbi.
Zavaruje tudi življenje proti nezgodam in boleznim.
Izdeluje vsakovrstna v notarsko stroko spadajoča pisanja.
Govori nemško in angleško.

TROST & KRETZ
— izdelovalci —
HAVANA IN DOMAČIH SMODK
Posebnost so naše
"The U. S." 10c in "Meerschaum" 5c.
Na drobno se prodajajo povsod, na debelo pa na:
108 Jefferson Street, JOLIET, ILL.

Mi hočemo tvoj denar ti hočeš naš les
Če boš kupoval od nas, ti bomo vselej postregli z najnižjimi tržnimi cenami. Mi imamo v zalogi vsakovrstnega lesa.
Za stavbo hiš in poslopij mehki in trdi les, lath, cederne stebre, deske, šinglne vsake vrste.
Naš prostor je na Desplaines ulici blizu novega kanala.
Predno kupiš LUMBER, oglasi se pri nas in oglej si našo zalogo! Mi te bomo zadovoljili in ti prihranili denar.
W. J. LYONS
Naš office in Lumber Yard na voglu DES PLAINES I NCLINTON STS

Geo. Svetlecich
PRVI SALUN ONKRAJ MOSTA
Chicago Telephone 3868.
107 RUBY STREET, JOLIET, ILL.
DOBRODOŠLI!

Garnsey, Wood & Lennon
ADVOKATI.
Joliet National Bank Bldg.
Oba tel. 891. JOLIET, ILL.

Metropolitan Drug Store
N. Chicago & Jackson Sts.
Slovanska lekarna
JOHNSONOVI "BELLADONNA" OBLIŽI
REVMATIZMU, HROMOSTI, BOLESTI v KOLKU, BOLESTIH v ČLENKIH, NEVRALGIJI, PROTINU, OTRPLOSTI MIŠIC, SLABOTNEM KRIŽU, SLABOSTIH v ČLENKIH, PLJUČNIH IN PRSNIH BOLEZNIH, MRAZENJU v ŽIVOTU, VNETJU OPRSNE MRENE, PREHLAJENJU, BOLESTIH v LEDJIH, BOLESTIH v KRIŽU, HUDEM KAŠLJU

Navadna pomota.

Na tisoče ameriškega naroda trpi na črevesnih boleznih. Najnavadnejša je med njimi zabasanost z njenimi komplikacijami. Večina teh trpinov pa napravi isto pomoto, to je rabijo pilule in razna izčiščevalna zdravila, ne da bi poizvedovali, ali so ta zdravila nevarna ali ne. Vsako hudo izčiščevalno sredstvo, ki pušča telo slabotno ali pa vodi do navade stalnega zastrupljevanja, je nevarno. Ako trpite na zabasanosti ali na kateri njenih posledic, rabite sredstvo, ki vam ne bo samo pomagalo ampak obenem tudi ojačilo vaše prebavne organe. Tako sredstvo je

Trinerjevo Ameriško Zdravilno Grenko Vino

Izdelano iz rudečega vina in zdravilnih zelišč, ter ima namen, da odpomore pri:

ZABASANOSTI,
NJENIH POSLEDICAH,
NEPREBAVI,
NAPUHNJENOSTI,
BOLEČINAH V DROBU,
ŽELODČNIH BOLEZNIH,
NERVOZNOSTI,
OSLABELOSTI.

Njegov učinek je zelo dober v boleznih, ki jih pouzroča zabasanost in njene komplikacije. Zaraditega naj bi se rabilo v prvih znakih nerednosti v prebavnih organih.

V VSEH LEKARNAH — CENA $1.00.

Ako vas mučijo revmatične ali nevralgične bolečine, poskušajte Trinerjev liniment. Dal vam bo hitro pomooč. Cena 25 in 50c, po pošti 35 in 60c.

JOSEPH TRINER,
IZDELOVATELJ.
1333-1339 South Ashland Ave. CHICAGO, ILL.

Učite svojo deco slovensko

moliti in čitati

iz povsod priljubljene knjige, katera se imenuje

KATEKIZEM

KI GA JE SPISAL NAŠ POK. REV. F. S. ŠUSTERŠIČ.

Stane s poštnino vred samo 25c

ZA VEČJA NAROČILA PRIMEREN POPUST.

Pišite ponj na:

Amerikanski Slovenec, Joliet, Illinois

Edini in dolgoletni slovenski in polski pogrebni zavod in konjušnica. Kočije in ambulanci pripravljeni ponoči in podnevi. Najboljša postrežba za krste, ženitve in pogrebe. Najlepše kočije. Cene zmerne. — Ženske slučaje oskrbuje soproga, ki je izkušena v tej stroki. — Tel. So. Chicago 249.

W. WALKOWIAK

Pogrebni Zavod in Konjušnica.

3749 COMMERCIAL AVE. SOUTH CHICAGO, ILLS.

DOMAČA NARAVNA OHIŠKA VINA
kakor Delaware, Catawba, Iwes, i Conkord prodaja

Josip Svete

1780-82 E. 28th St., LORAIN, OHIO.

Conkord rudeče vino 60c galona
Catawba belo vino 80c galona

Te cene veljajo od 25 galonov naprej, pri manjih naročilih cena po dogovoru.

Pri vseh teh cenah je Vojni Davek že uračunan. Vina so popolnoma naravna, kar jamčim. Naročilu je pridejati denar ali Money Order.

LJUDSKA BANKA

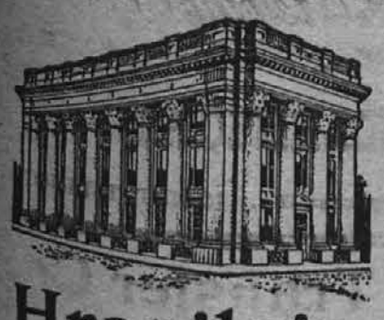

Vložite svoj denar na obresti v največjo in najmočnejšo banko v Jolietu

Hranilnica Vlade Zd. Držav, Poštne Hranilnice in Države Illinois.

Nad 12,000 najboljših ljudi v Jolietu ima tu vložen denar. Pod vladno kontrolo.

3% obresti od vlog. Začnite vlogo z $1.

First National Bank

PREMOŽENJE NAD $4,500,000.00

SLAVNOZNANI

SLOVENSKI POP

proti žeji - najbolje sredstvo.

Cim več ga piješ tembolj se ti priljubi.

Poleg tega izdelujemo še mnogo drugih sladkih pijač za krepčilo.

BELO PIVO

To so naši domači čisti pridelki, koje izdeluje domača tvrdka.

Joliet Slovenic Bottling Co.

913 N. Scott St. Joliet, Ill

Telefoni Chi. 2275 N. W. 480, ob nedeljah N. W. 344

MORSKI RAZBOJNIK.

(Nadaljevanje s 6. strani.)

"Kakšno usmiljenje na pričakujemo od ljudi, ki so tako brezsrčni celo med med seboj?" je izpregovoril škof in povzdignil oči k nebu.

"Molčite!" je zakričal kapitan, ki je izpraševal sedaj nadzornika o tovorih v spodnjem delu ladje; ubogi mož je odgovarjal, kolikor je znal in vedel. "Srebrnina — denar za vojake — kje je?"

"Denar za vojake je v prostorih za pijačo, toda o srebrnini ne vem ničesar. Morebiti je kje v zabojih, ki so škofova lastnina."

"Hawkhurst! Pojdi takoj v prostore za pijačo in poišči denar, v tem pa bom nekoliko izpraševal tega častitljivega očeta."

"In nadzornik — ali ga še potrebujete?"

"Ne; lahko gre."

Ubogi človek se je zgrudil na kolena od hvaležnosti, češ, da je rešen; toda nepotrebno je skoro praviti, da so ga v eni minuti raztrgali na kosce morski somi, ki so bili zavohali svoj plen in se sedaj igrali okoli ladje.

Kapitan ni opazil, da se je sedaj družba pomnožila in da je prišel na ladjo Francisco, ki je zvedel od Krumana Pompeja, da so na zajeti ladji jetniki in med njimi dve ženski, ter je prišel, da prosi milosti zanje.

"Visokočastiti oče," je dejal Kajn po kratkem molku, "ali imate mnogo dragocenih stvari na tej ladji?"

"Prav nič," je odgovoril škof, "razen tega ubogega dekleta. Ta je res naprecenljive vrednosti in bo, kakor upam, kmalu med angeli v nebesih."

"No, ako je res, kar propovedujte, so na tem svetu vice, v katere je treba iti, preden pride človek v nebesa; zaraditega naj ima to dekle smrt za blagoslov proti temu, kar čaka vas, ako ne odgovorite na moja vprašanja. Imate precej zlatih in srebrnih stvari za cerkve — kje je vse to?"

"Med zaboji, ki so izročeni meni v varstvo."

"Koliko je vseh skupaj?"

"Sto, ako ne več."

"Ali ste tako prijazni ter mi poveste, da morem najti, kar iščem?"

"Zlato in srebro ni moje, temveč je last Boga, ki mu je posvečeno," je odgovoril škof.

"Odgovori hitro; nobenih izgovorov več, dobri gospod. Kje se dobi vse ono?"

"Ne bom ti pravil, krvoločnež; vsaj v tem oziru se varaš in morje naj pogoltne te zemeljske zaklade, radi katerih si prelil toliko krvi. Razbojnik, še enkrat ti pravim, nič ti ne povem."

"Vzemite to deklico, fantje!" je zavpil Kajn, "vaša je, storite z njo, kar vam je drago."

"Rešite me! Rešite me!" je prestrašeno kričala Tereza ter se oprijemala škofovega oblačila.

Razbojniki so pristopili in prijeli Terezo. V tem trenutku je planil Francisco izza kapitana in sunil prvega razbojnika v stran.

"Ali ste možje?" je zavpil, ko so se razbojniki umeknili. "Sveti mož, spoštujem vas in častim. Toda, žal rešiti vas ne morem," je nadaljeval žalostno. "Ali poizkusiti hočemo vendarle. Na kolenih — na tvojo ljubezen do moje matere — na naklonjenost, ki si mi jo izkazoval vedno — te prosim, ne stori tega strašnega dejanja. Fantje!" je nadaljeval Francisco, "pridružite se mi ter prosite kapitana; prehrabri ste, premoški, da bi storili kaj slabega slabim in nedolžnim ljudem, ali celo prelili kri tega svetega moža in te uboge trepetajoče deklice!"

Nastal je molk — videti je bilo, kakor da razbojniki pritrjujejo Franciscu, dasi si nobeden izmed njih ni upal govoriti. Mišice v kapitanovem obrazu so se tresle od razburjenosti, toda iz katerega vzroka, se ni moglo dognati.

V tem trenutku je postal ves prizor še bolj zanimiv. Terezina služabnica, ki se je bila od strahu zgrudila na kolena, je boječe gledala po morskih razbojnikih; naenkrat je vzkliknila od veselja, ko je bila nenadoma zagledala med njimi enega, ki ga je dobro poznala. Bil je to mlad mož, kakih petindvajset let star ter je imel le malo brade. V nedolžnejših letih je bil njen ljubimec, in ona je že več nego leto dni žalovala za njim, ker je mislila, da je že mrtev, zakaj o ladji, s katero je bil odšel, ni bilo čuti nikdar več. Zajel jo je morski razbojnik in šej je med nje, da je rešil življenje.

"Filipo! Filipo!" je zaklicalo dekle ter mu planilo v naročje. "Filipo je tukaj, rešeni smo!"

Filipo jo je takoj spoznal. Njen pogled ga je takoj zopet spomnil minulih dni njegove sreče in nedolžnosti, in in ljubimca sta se objela vsa srečna.

"Reši jih, prizanesi jim! Na spomin moje matere! To zahtevam od vas!" je zopet vzkliknil Francisco ter se obrnil h kapitanu.

"Bog te blagoslovi, mladi mož!" je rekel škof, stopil k njemu in položil roko na Franciscovo glavo.

Kajn ni odgovoril ničesar, a njegove široke prsi so plale od razburjenosti — ko je nenadoma planil Hawkhurst mednje.

"Prepozno smo prišli za denar, kapitan; voda že stoji šest črevljev nad njimi. Preostanejo nam le še zakladi."

Videti je bilo, da so te besede kapitanu vrnile zavest.

"Sedaj pa izkratka," je dejal škofu, "kje je zaklad? Ne šalite se, sicer za Boga —"

"Ne izgovarjaj božjega imena," je odgovoril škof, "povedal sem ti že."

Kapitan se je obrnil in dal nekoliko navodil Hawkhurstu, ki je nato zopet krenil v spodnje prostore zajete ladje.

"Odpravite tega dečaka," je dejal Kajn razbojnikom ter pokazal na Francisca, "ločite ta dva norca," je nadaljeval ter pogledal Filipa in deklico, ki sta ihtela v objemu.

"Nikdar!" je zakričal Filipo.

"Vrzite deklico morskim somom! Ali slišite? Ali me ne boste slušali?" je zakričal Kajn ter vzdignil meč.

Filipo se je oprostil dekleta, potegnil nož ter planil proti kapitanu, da mu ga zasadi v prsi.

Kakor blisk pa je kapitan zagrabil vzdignjeno roko, mu zlomil členke ter ga vrgel na tla.

"Še tega je treba!" je vzkliknil posmehljivo.

"Ne boš naju ločil," je dejal Filipo in poizkušal vstati.

"Tega niti ne mislim, fante!" je odgovoril Kajn, "zvežite ju skupaj in ju vrzite s krova!"

Izvršili so to povelje, zakaj razbojniki se niso samo zbali kapitanove hladnokrvnosti, temveč so bili tudi razljučeni radi napada na njegovo življenje. Ni bilo treba zvezati skupaj nesrečne dvojice. Tako močno sta se držala objeta, da bi ju bilo celo težko ločiti. Tako so ju vlekli proti zadnjemu delu ladje in vrgli v morje.

"Zverina!" je vzkliknil škof, ko je začul pljuskanje vode, "velik odgovor boš dajal zato."

"Sedaj mi priženite sem onadva!" je rekel Kajn z divjim glasom.

Prignali so škofa in njegovo vnukinjo.

"Kaj vidite tam doli, dobri škof?" je rekel Kajn in pokazal na krvavo vodovje, kjer je bilo videti hrbtne plavute morskih somov, ki so hitro plavali semintja, pričakujoč novega plena.

"Vidim krvoločne živali," je odgovoril škof, "ki najbrže kmalu raztrgajo tele uboge ude, toda nobene zveri ne vidim, ki bi bila podobna. Tereza, draga, ne boj se; tam gori je Bog Bog, ki plačuje dobro in kaznuje hudo."

Toda Terezine oči so bile zaprte — ni mogla gledati strašnega prizora.

"Dano vam je na izbiro; o veljte vse, ali pa vas bomo mučili in potem vaše telo vrgli morskim somom. To čaka vas. Kar se pa tiče deklice, v tem trenutku jo izročim svojim ljudem."

"Nikdar!" je vzkliknila Tereza in skočila s krova v valovje.

Voda je pljusknila, repi somov so udarjali semintja, da se je vse penilo; kmalu pa je zopet izginila črna barva in ni bilo videti nič drugega kakor čisto valovje in nenasitljive pošasti globin.

"Vijake! Vijake! Urno! Moramo zvedeti njegove skrivnosti!" je zakričal kapitan ter se obrnil k razbojnikom, ki so se zgražali ob tej zadnji grozovitosti, dasi so bili sami brezsrčneži. "Primite ga!"

"Ne dotikajte se ga!" je zaklical Francisco, "ne dotikajte se ga, če ste možje!"

V veliki jezi je Kajn izpustil škofovo roko, potegnil samokres in ga nameril na Francisca. Ko je pa sprožil, je sunil škof Kajnovo roko navzgor.

In kakor hitro je videl, da je oni zgrešil svoj cilj, je sklenil roke, povzdignil oči k nebu, da se azhvali za Franciscovo rešitev. V tem položaju ga je zagrabil Hawkhurst, ki se od jeze ni mogel več premagovati, ter ga vrgel v morje.

"Prenagli norec!" je zagodrnjal Kajn, ko je opazil, kaj je storil prvi krmar. Nato se je zopet zavedel in zavpil: "Primite tega dečaka in ga priženite sem!"

Nekoliko mornarjev se je približalo, da izvrše Kajnovo povelje, toda Pompej in ostali Krumani, ki so pozorno pazili na vse, kar se je godilo, so se zbrali okoli Francisca in skoro bi bil nastal boj. Razbojniki pa niso bili nič kaj posebno vneti in odločni, da bi bili prijeli Francisca, zato so pustili, da so ga Krumani v svoji sredi hitro spravili na razbojniško ladjo v varnost.

V tem času pa so Hawkhurst in ostali razbojniki preiskali vso ladjo, da bi našli dragocenosti, toda brez uspeha. Voda v ladji je narastla vedno bolj in vsi napori so bili zaman. Ladja se je hitro pogrezala. Bilo jo je že treba zapustiti in odpeljati svojo, razbojniško ladjo, da ne bi prišla v nevarnost v vrtincu ladje, ki se je potapljala. Kajn in Hawkhurst sta se s svojimi ljudmi vrnila na svojo ladjo, in preden sta bili ladji za kabelj vsaksebi, se je že ladja potopila z vsemi zakladi, po katerih so tako hrepeneli. Velika jeza je bila videti na Kajnovem obrazu, ko je v spremstvu prvega krmarja naglo stopal po krovu semintja. Vse je kazalo, da mu hudobne misli rojijo po glavi. Francisco se ni vrnil v svojo kabino. Ostal je spredaj pri Krumanih, ki so bili sicer v manjšem številu, pa vendar znani kot odločni ljudje, katerih ni zaničevati. Opazilo se je tudi, da so se bili oborožili in se zbrali na sprednjem delu ladje, odkoder so pazili na vsako gibanje in se pogovarjali v svojem jeziku. Razbojniška ladja je razvila vsa jadra in plula proti severozapadu. Solnce je zopet zašlo, toda Francisco se ni vrnil v svojo kabino — šel je v spodnje prostore sredi Krumanov, ki so ga vzeli v varstvo. Ponoči jih je enkrat poklical Hawkhurst na krov, toda niso ga slušali. Tudi niso poslušali očitanja drugega krmarja, ki je prišel k njim. Med razbojniki jih je bilo dosti, ki jim je bilo videti, da se strinjajo s Krumani v njih vedenju glede Francisca. Tudi med zavrženci se dobivajo razne vrste in razni značaji in med temi razbojniki jih je bilo nekaj, ki še niso bili popolnoma izprijeni. Strašni umor škofov — grozna usoda Terezina in sirovo barbarsko ravnanje kapitanovo s Filipom in njegovo ljubico, vse to so bile grozovitosti, kakršnih tudi najbolj zlobni niso bili vajeni. Franciscove prošnje za milost niso bile nikak zločin, a vendarle so mislili, da je njegova usoda odločena. Bil je splošno priljubljen in ako ga najzlobnejši izmed razbojnikov razen Hawkhursta niso ljubili, mu vendar niso odrekali spoštovanja, dasi so čutili, da bo Kajnova oblast kmalu uničena, če ostane Francisco še dalje na ladji. Že več mesecev je Hawkhurst, ki je sovražil mladeniča, delal na to, da ga odpravijo z ladje. In sedaj je zopet silil kapitana, naj se ga iznebi na vsak način, češ, da je to potreba zaradi njih lastne varnosti, ter opozarjal na vedenje Krumanov in izražal bojazen, da je velik del razbojnikov že tudi nezadovoljen. Kajn je čutil resnico Hawkhurstovih besedi in je odšel v svojo kabino, da premisli, kaj mu je storiti.

(Dalje prih.)

Trpel tri leta.

Dostikrat se dogodi, da ljudje trpijo dolgo časa, ne da bi vedeli, kako si pomagati. Mr. Leonard Ovecka nam je pravil o svojem trpljenju in izrazil svojo željo, da to objavimo. "Trpel sem tri leta vsled zapeke in nobena reč mi ni pomagala, dokler nisem začel uživati Trinerjevega ameriškega zdravilnega grenkega vina. Spoznal sem, da je to tudi najboljše zdravilo v drugih boleznih in rad bi videl, da ga vsak moj rojak poskusi, ker se vsakdo lahko zanese na to zdravilo. Leonard Ovecka, box 123, Barberton, Ohio." Z veseljem objavljamo to pismo, ker pravi resnico. Pri zapeki in njenih zapletljajih ne poznamo boljšega zdravila. Zelo koristno je tudi pri takih boleznih želodca, jeter in droba, ki je pri njih potreba popolna izpraznitev, ne da telo oslabi. Cena $1.00. V lekarnah. Jos. Triner, izdelovatelj, 1333-1339 S. Ashland ave., Chicago.

* * *

Nikarte mirno trpeti revmatičnih bolečin. Poskusite Triner's Liniment in opazujte hitri učinek. Cena 25 in 50c, po pošti 35 in 60c. — Adv.

Samo pri meni se dobe patentirana in garantirana sledeča zdravila: za rast in proti spadanju ženskih in moških las, kakor tudi za rast moških brk in brade; za revmatizem kostiboli ali trganje v nogah, robah in križu, za rane, opekline, bule, ture in kraste, itd. Kateri bi rabil moja zdravila bez uspeha, grrantiram $500. Pišite takoj po cenik. "Koledar" in žepna knjiga od 30 strani vredna 5 dolarjev za vsakega ki jo prebere. Pošljite 6 centov v markah, nakar vam pošljem Koledar in knjižico.

JACOB WAHČIČ

1092 E. 64th St. Cleveland, Ohio.

Chi. Phone: Office 658, Res. 3704

Uradne ure:
9—12 a. m. 1—5 and 7—8 p. m.
Ob nedeljah od 10. do 12.

Dr. S. Gasparovich

Dentist :: Zobozdravnik

Joliet National Bank Building
4th Floor, Room 405.

JOLIET, :-: ILLINOIS.

GERMAN
Loan & Savings Bank
MARTIN WESTPHAL
212 N. Bluff Street JOLIET, ILL.

Urada telefon Chicago 100
Stanovanja telefon Chicago 3247

JOSIP KLEPEC

JAVNI NOTAR

1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

Joliet Steam Dye House

Profesional Cleaners and Dyers
STRAKA & CO.
Office and Works, 642-644 Cass
Chicago Phone 4444, N. W. 483.

ZA

Zavarovanje

proti požaru, mala in velika posojila pojdite k

A. SCHOENSTEDT & CO.

203 Woodruff Bldg. Oba tel. 169
Joliet, Ill.

JEDEN AKER ZADOSTUJE.

Ako si morete postaviti skromno hišo na svoje lastne stroške, pripravljen sem vam prodati jeden aker ali več zemlje. Na roko plačate majhno vsoto, ostalo pa na mesečne obroke. Jeden aker zemlje meri 132x330 čevljev, jednako šestim ali sedmim mestnim lotam. Ako si sedaj postavite hišo, si prihranite najemnino kar vam bo v veliko korist na stara leta. Blizo poulične železnice. Za podrobnosti vprašajte

GEORGE WARNER YOUNG,

Woodruff Bldg. Joliet, Ill.

Kadar se mudite na vogalu Ruby and Broadway ne pozabite vstopiti v

MOJO GOSTILNO

kjer boste najbolje posteženi.

Fino pivo, najboljša vina in smodke.

Wm. Metzger

Ruby and Broadway JOLIET

Chicago Phone 788 N. W. Phone 257

James L. McCulloch

MIROVNI SODNIK
IN JAVNI NOTAR.

M. D. POSTELANCZYK,
klerk in tolmač.

317 Jefefrson Street, nasproti Court House, Joliet, Ill.

W. C. MOONEY

PRAVDNIK-ADVOKAT.

4th fl. Joliet Nat. Bank Bldg., Joliet

Ko imate kaj opraviti s sodnijo oglasite se pri meni.

John Grahek

...Gostilničar...

Točim vedno sveže pivo, fino kalifornijsko vino, dobro žganje in tržim najboljše smodke.

Prodajam tudi trdi in mehki premog.

TELEFON 7612.

1012 N. Broadway JOLIET, ILL.

R. F. KOMPARE

SLOVENSKI PRAVNIK

ADVOKAT

V So. Chicago, Ills.:
Soba 218—9206 Commercial Ave.
Telefon: South Chicago 579.

MICHAEL CONWAY

106 Loughran Bldg.

Cass and Chicago Sts. JOLIET

Posojuje denar na zemljišča.

Insurance vseh vrst.
Surety Bonds.
Steam Ship Agent.
Both Phones 500.

ZA

PISMENI PAPIR,
KUVERTE,
NAKAZNICE,
BOLNIŠKE LISTE
IN PRAVILA

v slovenskem in angleškem jeziku, ter vse vrste tiskovine, oglase in knjige pišite na največjo slovensko unijsko tiskarno v Ameriki:

Amerikanski Slovenec

JOLIET, :: ILLINOIS.

DELO JAMČIMO.

URA

Spomini in misli.

SPISAL L. R.

Nad enim okencem moje sobice visi ura. Čisto navadna stenska ura v senem osmerokotnem ovirju. Poslušam njeno prijateljsko tiktakanje, ki sem se ga tako navadil kakor svojih osamljenih misli in sanj. In zdi se mi, da bi mi bilo težko v srcu, če bi ga ne slišal. Ob vsaki uri zabrne kolesca in mehki metalični zvoki mi povedo, da sem za stopinjo naprej v življenju.

Koliko spominov me druži s to uro! Skoraj bi rekel, moja srčna prijateljica je, ki me spremlja že dolgo, dolgo in s katero se pogovarjam, ko se ne morem z drugimi.

Še sedaj se spominjam na oni zimski večer, ko je moj očka prinesel to uro domov. Majhen sem še bil in radoveden nad vse, ko je položil zavitek na mizo, pogledal mene in sestrico s svojimi dobrotnimi očmi in me vprašal: "Lojze, ali uganeš, kaj sem prinesel?"

"Jaz sem gledal in zmajal z glavo.

"No, ali ne veš?"

"Ne, ata..."

"Poslušaj natanko, potem boš vedel, kaj je v zavitku!"

Jaz sem poslušal in razločil rahlo, pritajeno tiktakanje.

"Ula!" je vzkliknila moja sestrica in plosknila z ročicami od veselja, še preden sem mogel jaz povedati, kaj je v zavitku.

Nato sem slovesno prinesel kladivo in velik žebelj, oče ga je zabil v sobi med dve podobi nasproti vratom in obesil nanj uro.

"Pri neki vdovi sem jo kupil, ki živi v revščini in jo je hotela ravnokar nesti zastavit..." je pripovedoval materi.

Ko je ura visela na steni, se je nekaj v njej zganilo.

"Glejta, zdajle bo ura bila šest..." je dejal očka.

S sestrico sva obrnila oči v uro in čakala, kdaj bo bila. Tistih pet minut, ki jih je še manjkalo do šeste, nama je bilo pol večnosti, tako da sva bila od čakanja že vsa nestrpna, ko je ura počasi in zveneče začela biti.

"Kako lepo bije!" sem vzkliknil, ko je izdonelo vseh šest udarcev.

Ves tisti večer sva s sestrico poslušala. Jaz sem sedel na stolici, ona na tleh in vsakokrat sva se vzradostila, ko je ura bila.

"Kaj bije v uli?" je vprašala večkrat sestrica.

Preden sva morala iti spat, sem si jaz izmislil lepo pravljico in začel pripovedovati sestrici o sivem bradatem možičku, ki sedi tam notri v uri s srebrnim kladvecem in ljudem na ljubo tolče na zlat zvonček, da vedo, koliko je ura...

O zlati čas, ko se nisva menila za šum velikega mesta tam zunaj, ki nas je obdajal kroginkrog, ki še nisva nič vedela o življenju, ki se še ni bilo naju dotaknilo!...

* * *

Leta so bežala, moja sestrica ni več verovala v možička v uri, hodila je že v šolo in jaz sem se bil že sprijaznil z grškimi paradigmata. A ura na steni je tiktakala kakor včasih in njen zvok mi je bil domač in znan kakor očetov in materin glas.

Vedno ista stara znanka mi je bila ura, a moje srce in življenje se je izpremenilo.

Petošolska!... Kdo je ne pozna? Iz určičevih romanov in iz nemških sentimentalnih pravljic vzraste, med strogimi opomini starišev in pred pretečimi dvojkami v šoli konča... Tudi meni se je tako godilo, samo s tem razločkom, da se je ekspozicija, višek in katastrofa te tragikomedije izvršila v četrti šoli.

Še sedaj se spominjam na materine solze, ko me je opominjala, naj bom pameten, naj se učim in naj ne uganjam neumnosti. Pustila me je potem samega in dolgo v noč sem premišljeval vse njene besede. Sklenil sem se poboljšati in dvanajst udarcev naše ure me je poučilo, da je škoda čas zapravljati.

In par dni pozneje mi je usoda brez pardona povedala, da moja Dulcineja gleda za vse drugimi fanti nego sem bil jaz.

Takrat sem bil vkljub vsem dobrim sklepom precej potrt, a vendar še tako ponosen, da sem sklenil pokloniti srce drugemu dekletu, namreč Muzi, boginji nadebudnih pesnikov...

In skoval sem svojo prvo pesem, polno resignacije in svetožalja. Ravno polnoči je bilo, ko sem končal verz, in zdelo se mi je, da me celo ura pomiluje...

Od tedaj sem ostal Muzi zvest vse dni.

Spominjam se, kako sem dobil prvi honorar. Praznik je bil in jaz sem premišljeval, ali bi sedel k mizi in začel tuhtati kako žalostno, sentimentalno črtico, kakor so bile še tedaj v navadi, ali bi šel na izprehod, ker je bilo lepo predpoldne v maju, polno cvetja in vonja in življenja.

Tedaj je nekdo potrkal, in ko odprem, je stal denarni pismonoša pred menoj.

"Deset kron je za vas!..." je dejal in se mi prijazno smejal.

Tresoč se od radosti sem podpisal nakaznico in deset srebrnih kronic je zacingljalo v mojo dlan. Tisti hip je ura bila deset in sekundirala srebrnemu zvoku s svojim globokejšim. Nemara se je veselila z menoj, da je tista žalostna historija prva iz mojega peresa zagledala luč sveta in da je iz tega se porodilo veselo dejstvo, da sem zanjo dobil deset kron.

Osem sem jih dal materi, ki se je čudila, da za moje čečkanje kdo sploh kaj da, z dvema pa sem šel ven v mesto in potem na obrežje, kjer je igrala ob pomolu godba, so vreščali galebi in se je bleščalo in radostilo morje z menoj sreče — prvega honorarja.

* * *

A tudi najbridkejši trenutki mojega življenja so tesno zvezani z uro, ki tiktaka v moji sobici.

Tedaj je bilo, ko je prišla smrt k nam, vsa tuja, brezčutna, grozna.

Moj očka je umiral... Lahno je objemala njegova trudna desnica svečo, niti zganila ni v moji trepetajoči roki... Pojemali so dihi, tiho, polagoma, niti vedel nisem, kdaj so za vedno nehali... Moja mati in sestra sta ihteli ob postelji, a jaz še nisem veroval v smrt, jaz sem upal na življenje, sem bil še prepričan, da bom gledal še očetu v oči, še govoril z njim.

A tedaj je udarila ura. Samo enkrat, trdo, odločno. In tedaj sem se vzdramil, sveča je padla na tla in ugasnila, jaz pa sem stopil k uri in jo ustavil, v oči pa so mi prišle pekoče, grenke solze.

Zimska noč je odevala zunaj mesto, ki je spalo globok sen kakor zver, ki je obležala trudna nad svojim plenom...

In nikdar ne zabim tiste noči, nikdar tvojega zvoka, ura, ko je segla smrt s svojo ledeno roko med nas...

* * *

Življenje nas je vrglo v vas. Jaz sem se moral kmalu vrniti v svet in naša ura je ostala v moji sobici, kamor se zatekam iz viharnega življenja tam zunaj.

A vendar je ostala ura kakor nekoč moja prijateljica, ob velikih, važnih trenutkih je vedno navzoča.

To je bilo tedaj, ko sem se vrnil domov in so ljudje dejali, da sem izgubljen študent. Vsakdo je dvomil o meni in tudi materino srce ni moglo s tisto živo vero verovati vame kakor prej.

In zato je bil ves čas, ki sem ga tedaj prebil doma, le kakor kratek pozdrav in naglo slovo..

In ko sem se poslavljal in odpravljal zopet v svet s trdnim pogumom, a brez varne roke, ki bi me vodila in mi pomagala, le z materinimi solzami v duši in s tihim upom v bodočnost, vase in v Tistega, ki ve za vse poti — tudi tedaj se je dotaknila ura mojega srca s svojim glasom, ki je bila uro ločitve.

Tedaj sem še-le spopznal, da se trgajo srčne vezi za vedno, ko grem na pot, ki jo bom moral hoditi sam... Če srečno pridem do cilja —: moja sreča; če zaidem ali omagam —: moja krivda.

In zato sta mi segla tista dva udarca globoko v dušo, ko je ura bila dve in se že tam doli po cesti zibal voz, da me odpelje bogvekam...

* * *

In zdaj sem zopet doma.

Tiho, mirno teko dnevi, vse sivo je zunaj decembersko nebo, iz oblakov pada mrzel dež. Poti so blatne, vaške hiše sive in mračne, tam doli po polju se zbira voda po travnikih in žaluje za oblaki v višavi...

In ti bela cesta, moja prijateljica v lepih solnčnih dneh, komu si dala svoj beli kras, kdaj bodo zopet trepetali visoki topoli ob tebi, kdaj bo pela napeta žica brzojava svojo pesem iz daljav, iz krajev, ki sanja o njih toliko src, nezadovoljnih pod domačim krovom v tesnobi rojstnih vasic?... Bogvekdaj... Zdaj molčiš, vsa siva in trudna si, ne vabiš, ne kličeš več v dalje, človek, ki se poda po tebi v svet, je poln nezaupnosti in malodušnosti...

In zato mi je tesno, ko se spomnim da bom moral zopet ven v daljo in v svet.

Na steni nad okencem tiktaka ura...

— Ura teče, nič ne reče... — pravi včasih moja stara teta, ko pride k meni in me dobi zamišljenega. Pa to ni res, ker razločno slišim, da tiktaka ura neprestano: Trpi, upaj — trpi, upaj — trpi, upaj... —

In pogledam včasih ven skozi okence pod uro. Skozi rožmarin in rože, ki jih je postavila sestrska ljubezen na okna, da ni vse tako pusto in prazno, vidim pot, ki pelje naravnost iz vasi tisto pot, po kateri sem tolikrat prišel in odšel. Tam daleč je svet in življenje... In pot do mojih ciljev pelje skozi vse to. Daleč, daleč so cilji, ki jih zasanja srce v mladosti — ali jih tudi doseže?

Vprašam uro nad okencem, a ona odgovarja z neizprosno enakomernostjo: Trpi, upaj — trpi, upaj!... —

Ali izhodim vse svoje poti, ali dosežem vse cilje, do katerih se je nagnilo srce?"

Bogve...

Ozrem se na mizo in izmed knjig in papirjev se blesti odgovor na to vprašanje. Z vso ironijo modernega egoizma, z vso negotovostjo, zavito v mrak bodočnosti, gleda vame D'Annunzijeva knjiga in kriči rdeči naslov: Forse che si forse che no... —

Grenak odgovor: Morda, morda ne...

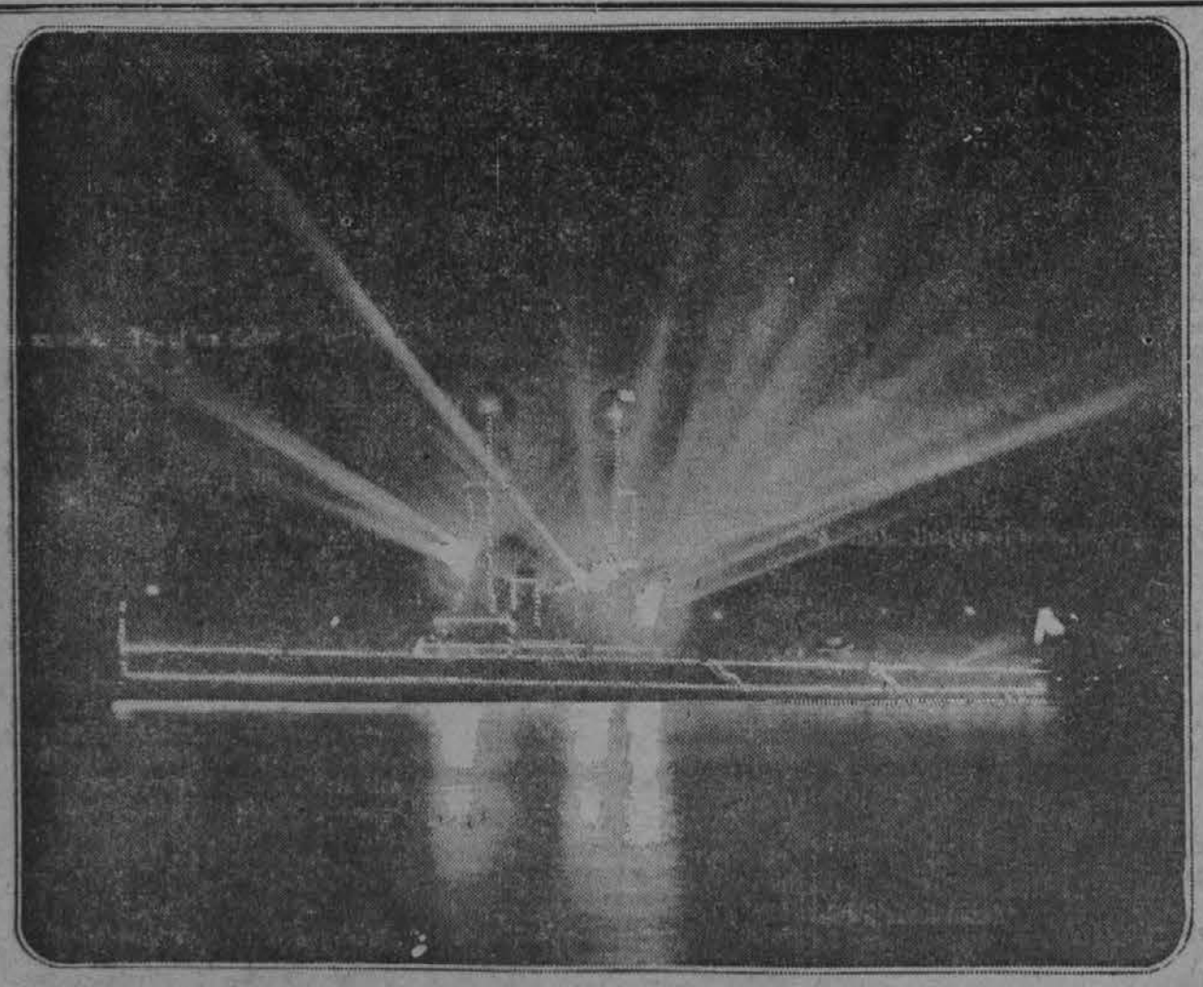

Photo by American Press Association.

RAZSVETLJUJOČI ŽAROMETI NA BOJNI LADJI "WYOMING".

Eden najkrasnejših prizorov med nedavno pregledbo atlantskega brodovja bojnih ladij v newyorški luki je bila ponočna razsvetljava. Ogromni žarometi (searchlights) velikih ladij so razsvetljevali oba brega reke Hudson, in prizor je bil čudovito lep. Na sliki je videti ponoči posneta fotografija super-dreadnoughta "Wyoming", praporne ladje admirala Fletcherja.

ZA KRATEK ČAS.

Tudi res.

Poštar: "To pismo je pretežko za znamko po deset vinarjev — morate še eno znamko prilepiti na pismo."

Kmetič: "Ja, potem je pa pismo še težje..."

Narobe šestka.

Židovski oderuh je jemal od kristjana devet odstotkov obrestij. Stvar pride pred sodišče, in sodnik reče židu: "Znano vam je, da dovoljuje postava največ šest odstotkov. Kako se nekoč za tako oderuštvo opravičite pred Bogom?" — "Dovolite, gospod sodnik," reče žid, "če gleda Bog iz nebes, vidi devetko vedno za šestko!"

Pri gospodi.

On: "Ali tudi letos postaviva božično drevesce?"

Ona: "Rajši ne; če je smreka v hiši, je vse tako nekako kmečko!"

Spekulacija.

Gnali so tri žide iz mesta, da bi jih obesili. Ko pridejo k vešalom ter že vsem trem smrtni znoj rosi čelo, prinese kraljev odposlanec pomilostitev za jednega teh treh židov. Oni, kateremu je došla ta sreča, ostane mirno ob vešalih. Na vprašanje, zakaj ne gre domov, odgovori: "Čakam, da obesijo ona dva; morda kupim njiju obleko."

Težko vprašanje.

Bolnik: "Kaj smem piti, gospod doktor?"

Zdravnik: "No, vino z vodo mešano."

Bolnik: "Katero vinsko trgovino mi tedaj nasvetujete?"

Prevelika in premajhna.

Porednež zasmehuje nekega žida zaradi njegovih velikih ušes. "Res," pravi žid, "res, da so moja ušesa za človeka nekoliko prevelika; a prav tako je tudi res, da so tvoja za osla nekoliko premajhna!"

Samosvoja obsodba.

Žid jezdi na oslu po vasi. Ko vidi, da ga gledajo otroci in tudi nekateri odrasli ljudje, reče jim: "Kaj me gledate? Ali še niste nikdar videli osla?"

Vzrok.

Deklica (učenka): "Škoda, da ni naša šolska soba okrogla!"

Mati: "Zakaj pa dete moje?"

Deklica: "Tedaj bi mi ne bilo treba v šoli stati v kotu."

ZAKAJ PLAČEVATI RENT,

če Vam jaz sezidam hišo in jo boste izplačevali mesto renta. Če imate par stotakov, pa se pogodimo. Več pove:

P. R. BANNON,

4t 701 N. Broadway, Joliet, Ill.

Chicago tel. 3399. N. W. tel. 1257.

Louis Wise

200 Jackson Street JOLIET, ILL.

gostilničar

VINO, ŽGANJE IN SMODKE.

Sobe v najem in Lunch Room.

POZOR ROJAKINJE!

Ali veste, kje je dobiti najboljše meso po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici

J. & A. Pasdertz

se dobijo najboljše sveže in prekajene klobase in najokusnejše meso. Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba je naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati nas v našej mesnici in groceriji na vogalu Broadway and Granite Street.

Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1113.

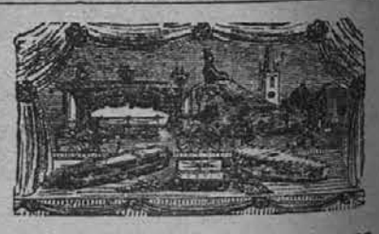

W. H. KEEGAN

POGREBNIK.

Slovenci v La Salle in okolici: Kadar potrebujete pogrebnika se obrnite na to tvrdko in prepričani bodite, da boste najbolje postreženi, ker ta zavod je najboljši ter mnogo cenejši kot drugi.

V slučaju potrebe rešilnega voza (ambulance) pokličite nas po telefonu, ker smo vedno pripravljeni — po dnevi in ponoči.

Vse delo jamčeno.

POSTREŽBA TOČNA VSAK ČAS.

W. H. KEEGAN,

Telefona št. 100 — vsak čas.

Cor. 2nd and Joliet St., La Salle, Ill.

Rojakom priporočamo sledeče blago.

Kranjski Brinjevec, zaboj (12 steklenic) za	$10.50
Kranjski Slivovec, zaboj (12 steklenic) za	$10.50
Baraga, zdravilno grenko vino, zaboj (12 steklenic) za	$5.00
Ravbar Stomach Bitters, zaboj (12 steklenic) za	$7.00
Kentucky Whiskey, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za	$10.50
S. L. C. Monogram, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za	$10.00
Cognac Brandy, zaboj (12 steklenic) za	$9.00
Hollaand Gin, zaboj (15 steklenic) za	$12.00
Rock and Rye, Quarts, zaboj (12 steklenic) za	$6.00
Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za	$7.00
Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za	$6.00
Domače Vino, v sodih po 6 galonov, 10 galonov, 25 galonov in 50 galonov, galon po	75c

Z naročilom je poslati Money Order ali Bank Draft. — Pišite v slovenskem jeziku na:

Slovenian Liquor Co., Joliet, Illinois.

Fred Lehring Brewing Co.

JOLIET, ILL.

PIVO V STEKLENICAH.

Cor. Scott and Clay Sts.....Both Telephones 26.....JOLIET, ILLINOIS.

Union Coal & Transfer Co.

515 CASS STREET, JOLIET, ILL.

Piano and Furniture Moving.

Chicago telefon 4313. Northwestern telefon 418.

Podpirajte trgovce, kateri imajo oglase v Amer. Slovencu.

Naročite zaboj steklenic

novega piva, ki se imenuje

EAGLE EXPORT

ter je najboljša pijača

E. Porter Brewing Company

Oba telefona 405, S. Bluff St., Joliet, Ill.